

Lönerapport 2021

Löner och löneutveckling år 1913–2020
efter klass och kön

Författare: Mats Larsson, Enheten för avtalsfrågor

Innehåll

Sammanfattning	2
1 Löner år 2020	3
<i>Lön efter klass, kön, sektor, ålder och region</i>	
2 Löneutveckling	10
<i>Löneutveckling år 2017–2020</i>	
<i>Real löneutveckling</i>	
<i>Löner år 1913–2020</i>	
3 Kvinnor och män	24
<i>Standardvägda löner</i>	
<i>Kvinnors lön i procent av mäns lön år 2000–2020</i>	
<i>Andel kvinnor och medellön efter sektor</i>	
<i>Löner för kvinnor och män år 1913–2020</i>	
Bilaga 1 Metod och dataunderlag	38
Bilaga 2 Månadslön för anställda efter klass, kön och sektor	40

Rapporten har utarbetats av LOs Enhet för avtalsfrågor

För ytterligare information kontakta
Mats Larsson, telefon 08-796 28 11

Sammanfattning

Medellönen för samtliga anställda var 35 400 kronor i månaden enligt 2020 års lönestatistik. För arbetare var medellönen 28 000 kronor och för tjänstemän 42 200 kronor. Medellönen var alltså 14 200 kronor, eller 51 procent, högre för tjänstemän än för arbetare.

De tre senaste åren, år 2018–2020, har medellönen för samtliga anställda ökat med 6,0 procent. För arbetare ökade medellönen med 4,9 procent och för tjänstemän med 6,6 procent. I kronor motsvara det 1 310 kronor för arbetare och 2 620 kronor för tjänstemän. Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har därmed ökat med cirka 1 300 kronor, eller cirka 2,4 procentenhet, år 2018–2020. För hela 2000-talet har lönegapet ökat med 8 200 kronor, eller 13 procentenheter.

Det bör dock noteras att de här redovisade lönerna och löneökningarna för arbetare har påverkats av LO-förbundens prolongerade avtal år 2020 vilket medfört att den lönestatistik som används i denna rapport inte fångat upp de löneökningar som kom att gälla från och med första december 2020. Dessa kommer troligen med i statistiken gällande år 2021 i stället.

Kvinnor och män

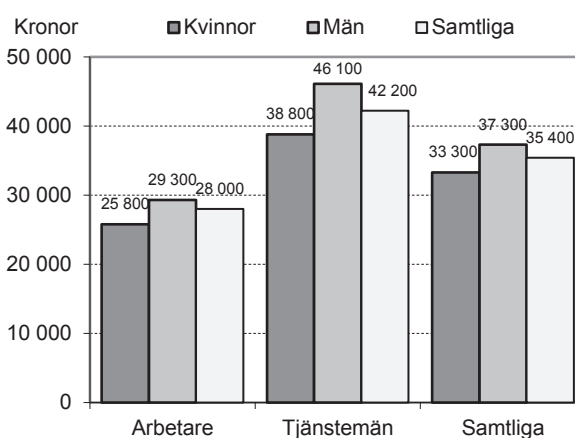
Medellönen för kvinnor var 33 300 kronor och för män 37 300 kronor år 2020. Medellönen var alltså 4 000 kronor, eller 12 procent, högre för män. Bland arbetare var skillnaden 3 400 kronor, 14 procent, och bland tjänstemän 7 300 kronor, 19 procent.

Löneskillnaden mellan kvinnor och män har minskat på 2000-talet. Minskningen har dock främst skett bland tjänstemännen och år 2018–2020 ökade medellönen bland tjänstemän med 7,6 procent för kvinnor och 5,7 procent för män. Bland arbetare ökade medellönen med 5,3 procent för kvinnor och 4,7 procent för män.

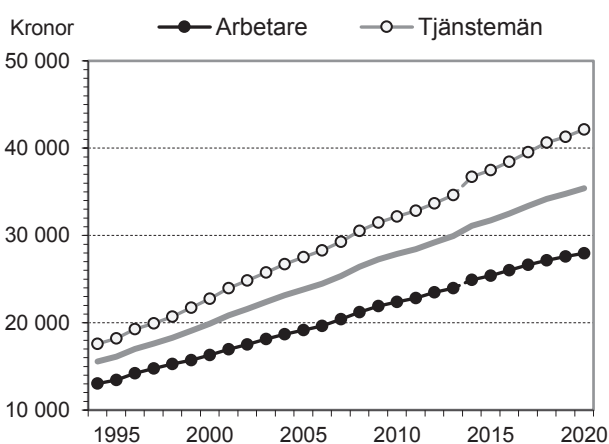
Reallöner

Reallönerna har ökat nästan varje år under 2000-talet och för år 2018–2020 ökade reallönerna för arbetare med 0,8 procent och för tjänstemän med 2,6 procent. Totalt för hela 2000-talet så har reallönen ökat med 37 procent för arbetare och med 49 procent för tjänstemän år 2000–2020.

Månadslön efter klass och kön år 2020

Månadslön efter klass år 2000–2020

1

Löner år 2020

År 2020 var den genomsnittliga månadslönen för arbete på heltid 35 400 kronor för samtliga anställda. För anställda med arbetaryrken var månadslönen 28 000 kronor och för anställda med tjänstemannayrken 42 200 kronor. Medellönen var därmed i genomsnitt 14 200 kronor, 51 procent, högre för tjänstemän än för arbetare (se diagram 1.1 och tabell 1.1).

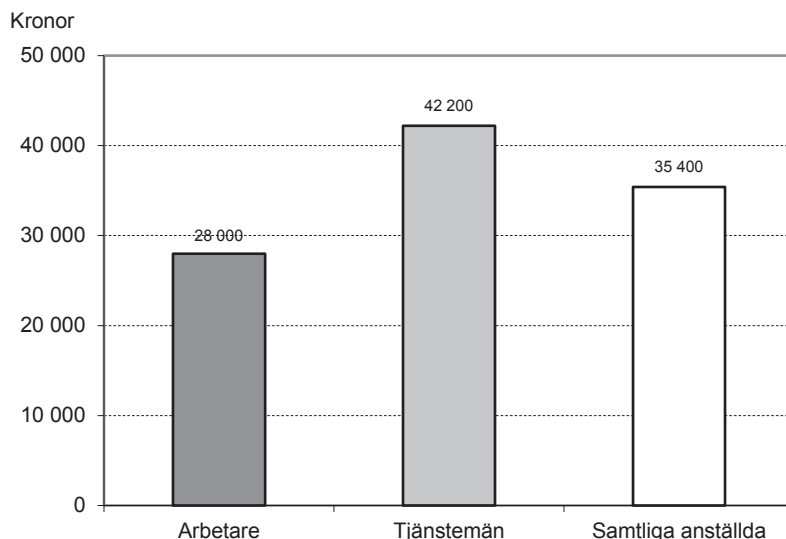
Detta framgår av LOs bearbetning av SCBs lönestrukturstatistik år 1994-2020. Det bör dock noteras att LO-förbundens prolongering av kollektivavtalen gällande år 2020 medfört att lönestrukturstatistiken gällande år 2020 inte fångat upp de löneökningar som kom att gälla från och med första december 2020. Dessa kommer med i statistiken år 2021 i stället.

Löneskillnaden var inte bara stor mellan arbetare och tjänstemän utan även mellan kvinnor och män liksom mellan olika sektorer, åldrar och regioner. Skillnaderna har dessutom ökat de senaste åren. Allt detta framgår av följande avsnitt.

Tabell 1.1 Månadslön efter klass och kön år 2020

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	28 000	42 200	35 400
Kvinnor	25 800	38 800	33 300
Män	29 300	46 100	37 300

Diagram 1.1 Genomsnittlig månadslön efter klass år 2020

Dataunderlag och lönebegrepp

Rapportens dataunderlag är Statistiska centralbyråns lönestrukturstatistik år 1994–2020.

Lönebegrepp i rapporten är tid- och prestationslön (grundlön), helglön samt andra (fasta) löneförmåner. Rörliga tillägg, till exempel för obekväm arbetstid, skiftgång eller övertid, ingår inte i lönebegreppet. Timlöner är uppräknade till månadslön och deltidsarbete är uppräknad till heltid.

Mer om lönebegrepp och definitioner i Bilaga 1 Metod och dataunderlag.

Kvinnor och män

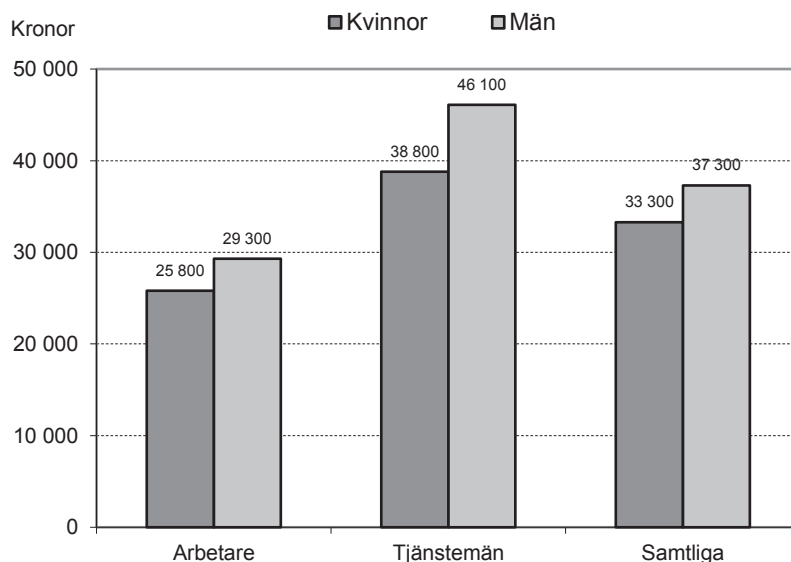
Kvinnor har lägre medellön än män. Bland samtliga anställda var medellönen för kvinnor 33 300 kronor och för män 37 300 kronor år 2020. Medellönen var alltså 4 000 kronor, eller 12 procent, högre för män än för kvinnor.

Löneskillnaden mellan kvinnor och män var större bland tjänstemän än bland arbetare. Bland arbetare var medellönen 25 800 kronor för kvinnor och 29 300 kronor för män, det vill säga 3 400 kronor, eller 14 procent, högre för män. Bland tjänstemän var medellönen 38 800 kronor för kvinnor och 46 100 kronor för män, det vill säga 7 300 kronor, eller 19 procent, högre för män än för kvinnor (se diagram 1.2 och tabell 1.1).

Löneskillnaden mellan kvinnor och män har dock minskat de senaste åren. Det gäller främst bland tjänstemän där löneskillnaden minskat med cirka tre procentenheter de senaste fem åren, år 2015–2020. Bland arbetare har löneskillnaden mellan kvinnor och män bara minskat marginellt.

I kapitel 3 ges en mer detaljerad beskrivning av löner och löneutveckling för kvinnor och män.

Diagram 1.2 Månadslön efter klass och kön år 2020

Sektor

En uppdelning av de anställda efter klass och sektor (se faktaruta) visar att medellönen var högst för tjänstemän inom tillverkningsindustrin, 46 900 kronor, närmast följda av tjänstemän inom byggnadsindustrin, 46 600 kronor, och privat tjänsteproduktion, 43 500 kronor.

Sex sektorer
Tillverkningsindustri
Byggnadsindustri
Privat tjänsteproduktion
Stat
Kommun
Landsting

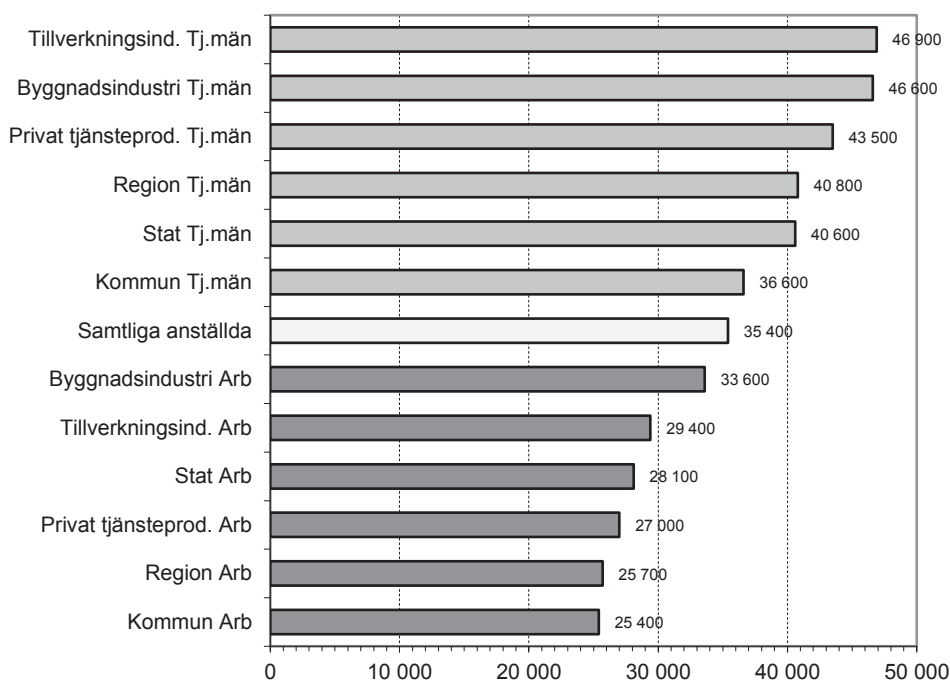
Därefter följer tjänstemännen inom de offentliga sektorerna region/landsting, stat och kommun med 40 800 kronor, 40 600 kronor respektive 36 600 kronor i genomsnittlig månadslön.

Bland arbetare var medellönen högst inom byggnadsindustrin med 33 600 kronor i månaden. Närmast därefter kom tillverkningsindustrin med 29 400 kronor och statlig sektor med 28 100 kronor i genomsnittlig månadslön.

Lägst medellön bland arbetare var det i kommunal sektor med 25 400 kronor. Något högre medellön hade arbetarna inom region/landsting, 25 700 kronor, och privat tjänsteproduktion, 27 000 kronor (se diagram 1.3 och tabell 1.2).

Lönerna var alltså klart högre för tjänstemän än för arbetare inom samtliga sektorer. Räknat i kronor så var skillnaden störst i tillverkningsindustrin där medellönen var 17 500 kronor, 60 procent, högre för tjänstemän än för arbetare. Minst löneskillnad var det i kommunal sektor där medellönen var 11 200 kronor, 44 procent, högre för tjänstemän än för arbetare.

Diagram 1.3 Genomsnittlig månadslön år 2020
Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

Tabell 1.2 Månadslön efter klass, kön och sektor år 2020

Sektor	Arbetare			Tjänstemän			Samtliga anställda		
	Kvinnor	Män	Samtliga	Kvinnor	Män	Samtliga	Kvinnor	Män	Samtliga
Samtliga sektorer	25 800	29 300	28 000	38 800	46 100	42 200	33 300	37 300	35 400
Privat sektor	26 000	29 800	28 700	40 000	47 500	44 200	33 700	37 600	36 200
Tillverkningsindustrin	27 600	29 800	29 400	43 300	48 600	46 900	36 500	37 100	36 900
Byggnadsindustrin	29 200	33 700	33 600	40 100	49 000	46 600	37 100	36 500	36 500
Tjänsteproduktion	25 700	27 900	27 000	39 600	47 100	43 500	33 200	38 000	35 800
Offentlig sektor	25 500	25 700	25 600	37 500	41 400	38 600	32 800	35 900	33 700
Stat	26 700	29 000	28 100	39 200	42 600	40 600	38 400	40 300	39 300
Kommun	25 400	25 400	25 400	36 400	37 300	36 600	30 900	31 400	31 000
Landsting	25 800	25 300	25 700	38 600	48 500	40 800	35 400	42 700	37 100

23 sektorer

En mer detaljerad uppdelning av löntagarna på 23 sektorer (se faktaruta) visar än mer tydligt på tjänstemännens lönemässiga försprång. Inte inom någon av de 23 sektorerna var medellönen för arbetare högre än de 35 400 kronor som var medellönen för samtliga anställda. För tjänstemännen var medellönen däremot betydligt högre än så inom de flesta sektorer (se diagram 1.4).

Högst medellön av alla hade tjänstemännen inom finans- och försäkringsverksamhet med en genomsnittlig månadslön på 53 500 kronor år 2020. Därefter var det ett hopp ner med ett antal tusenlappar till tjänstemännen inom information och kommunikation vars medellön var 47 9000 kronor. Närmast därefter kom tjänstemännen inom tillverkningsindustri samt byggindustrin med drygt 46 900 kronor respektive 46 600 kronor i medellön.

För arbetare var det betydligt lägre medellöner som gällde och endast i fyra sektorer nådde medellönen för arbetare över 30 000 kronor. Det var i sektorerna byggindustri, 33 600 kronor, energi och miljö samt gruvor och mineralutvinningsindustri, båda 31 900 kronor, samt information och kommunikation där medlönen var 30 100 kronor för arbetare.

I resterande sektorer var medellönen för arbetare under 30 000 kronor. Lägst medellön var det i kommunal barnomsorg där medellönen för arbetare var 24 600 kronor. Närmast över kom arbetarna i hotell och restaurang samt utbildning (privat) med 25 000 kronor i medellön (se diagram 1.4).

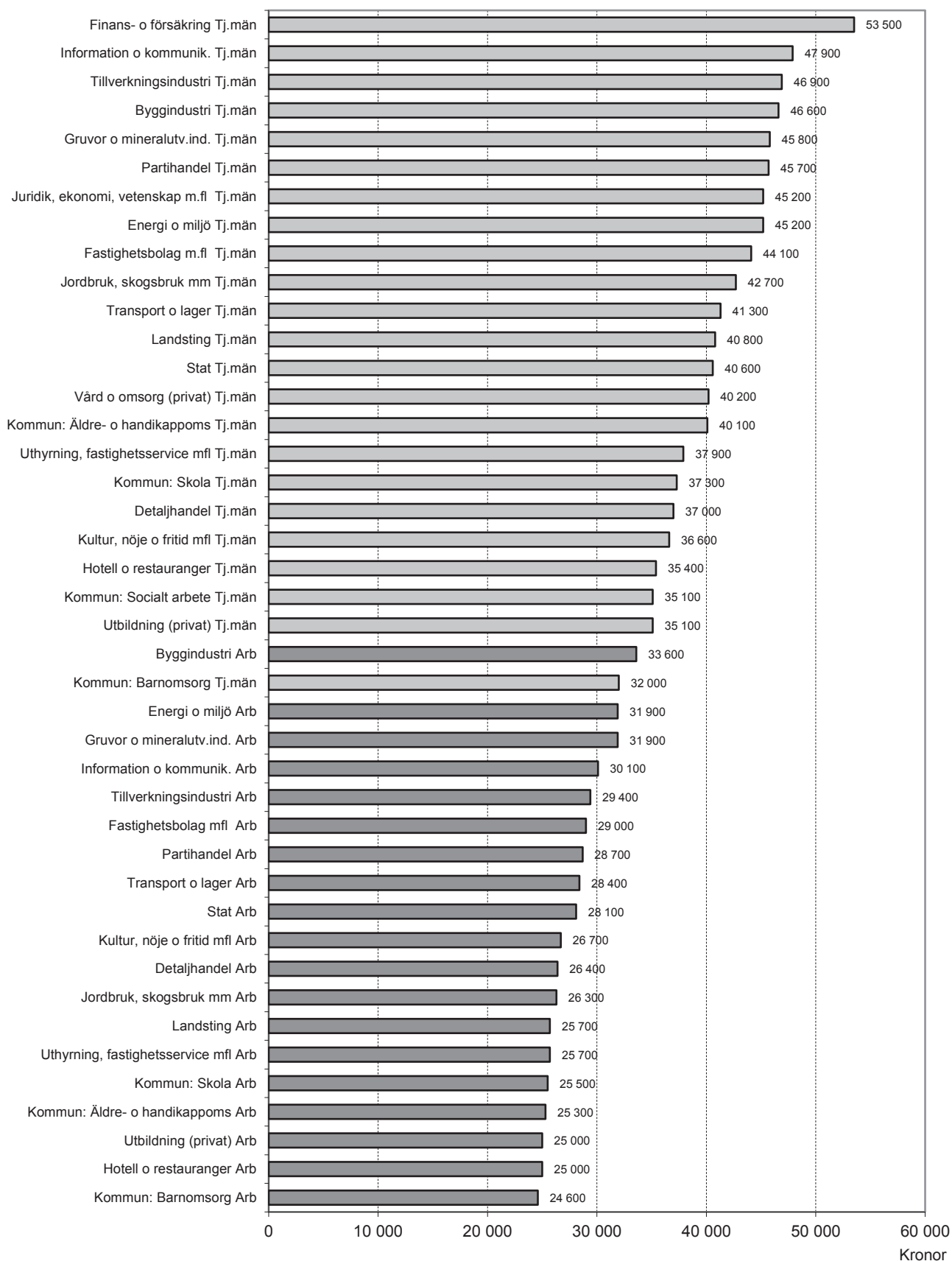
Privat sektor

A Jordbruk, skogsbruk och fiske
 B Gruvor och mineralutvinningsindustri
 C Tillverkningsindustri
 D+E Energi och miljö
 F Byggindustri
 G Handel och serviceverkstäder
 46 Partihandel
 47 Detaljhandel
 H Transport och magasinering
 I Hotell och restauranger
 J Information och kommunikation
 K Finans- och försäkringsverksamhet
 L Fastighetsbolag och fastighetsförvaltare
 M juridik, ekonomi, vetenskap och teknik
 N Uthyrning, fastighetsservice, resetjänster mfl
 P Utbildningsväsendet
 Q Vård och omsorg, socialtjänst
 R+S+T+U Kultur, nöje och fritid mfl

Offentlig sektor

Stat
 Kommun
 Äldre- o handikappomsorg
 Skola
 Barnomsorg
 Socialt arbete
 Region

Diagram 1.4 Månadslön efter klass och sektor år 2020
23 sektorer

2

Löneutveckling

På 2000-talet har den genomsnittliga månadslönen för samtliga anställda ökat från 19 900 till 35 400 kronor år 2000–2020. Medellönen har därmed ökat med 15 500 kronor, eller 78 procent, på 20 år.

Lönerna har dock ökat mer för tjänstemän än för arbetare. För arbetare har medellönen ökat från 16 300 kronor till 28 000 kronor, en ökning med 11 700 kronor, eller 72 procent, medan medellönen för tjänstemän har ökat från 22 800 kronor till 42 200 kronor, en ökning med 19 400 kronor, eller 85 procent. Medellönen har alltså ökat med 7 700 kronor, eller 13 procentenheter, mer för tjänstemän än för arbetare (se diagram 2.1 och tabell 2.1).

Vad gäller löneutvecklingen år 2020 så bör det noteras att alla LO-förbund prolongerade sina avtal på grund av pandemin och nya avtal och tillhörande lönerevision kom att gälla från och med första november år 2020. Detta medförde att lönerevisionen år 2020 inte fångats upp av den lönestatistik som används i detta avsnitt.

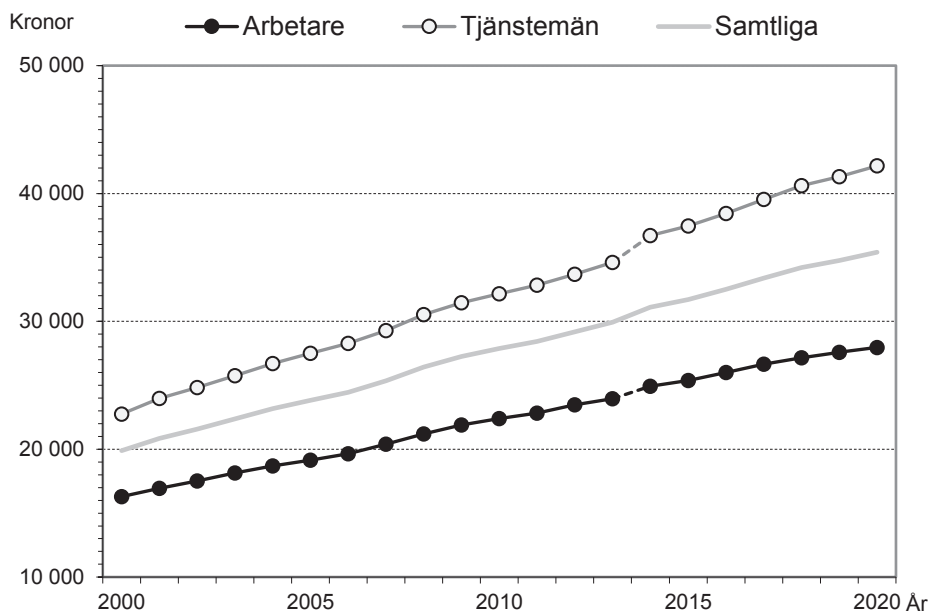
Tabell 2.1 Medellön och löneökning år 2000–2020

	Medellön		Löneökning år 2000–2020		
	År 2000	År 2020	Kronor	Procent*	Årstakt*
Arbetare	16 300	28 000	11 700	72	2,7
Tjänstemän	22 800	42 200	19 400	85	3,1
Samtliga	19 900	35 400	15 500	78	2,9

* Basår år 2000

Lönestatistiken innehåller dock ett tidsseriebrott år 2014 då ett antal metodförändringar genomfördes, bland annat ny yrkeskodning (se bilaga 1). I diagram 2.1 är trendbrottet markerat med streckade linjer.

Diagram 2.1 Genomsnittlig månadslön efter klass år 2000–2020

Lönegap i kronor

Som framgått i föregående avsnitt så var medellönen för arbetare 14 200 kronor lägre än för tjänstemän år 2020. 20 år tidigare, år 2000 var motsvarande lönegap 6 500 kronor. Åren däremellan har lönegapet ökat i stadig takt med några hundralappar per år och totalt har det ökat med 7 700 kronor. Lönegapet har alltså mer än fördubblats de senaste 20 åren, räknat i kronor. (se diagram 2.2a).

Lönegap i procent

Lönegapet räknat i procent ger kanske inte en lika dramatisk bild av utvecklingen som när lönegapet räknas i kronor. Räknat i procent så var lönegapet cirka 40 procent år 2000, det vill säga att medellönen var 40 procent högre för tjänstemän än för arbetare. Åren därefter fram till år 2008, ökade lönegapet till 44 procent där det stabiliserades fram till år 2013.

År 2014 skiftade lönegapet upp tre procentenheter till cirka 47 procent vilket främst var en effekt av metodförändringar i lönestatistiken (bl.a. ny yrkeskodning, se bilaga 1). Lönegapet låg därefter kvar runt 47 procent ytterligare ett par år för att sen öka till cirka 50 procent åren 2018–2019. År 2020 ökade lönegapet ytterligare upp till 51 procent (se diagram 2.2b).

Orsaken till att lönegapet räknat i kronor respektive procent ger olika bilder av utvecklingen beror på att medellönen varit så pass mycket högre för tjänstemän än för arbetare. Det har medfört att om medellönen ökat med *lika många procent* för både arbetare och tjänstemän så ökade medellönen med *fler antal kronor* för tjänstemän än för arbetare. Lönegapet har då ökat räknat i antal kronor men varit oförändrat räknat i procent.

Diagram 2.2a Lönegap mellan arbetare och tjänstemän år 2000–2020. Kronor

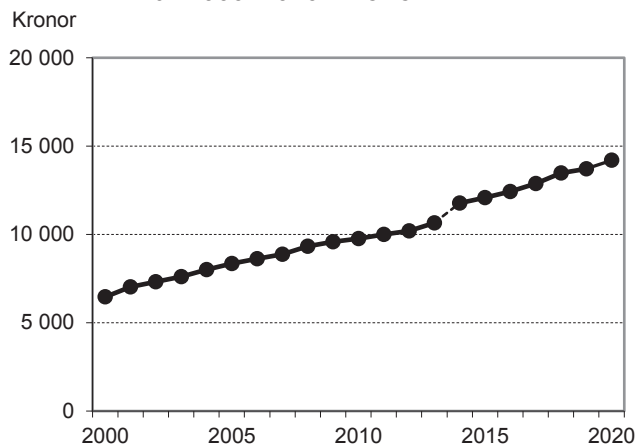
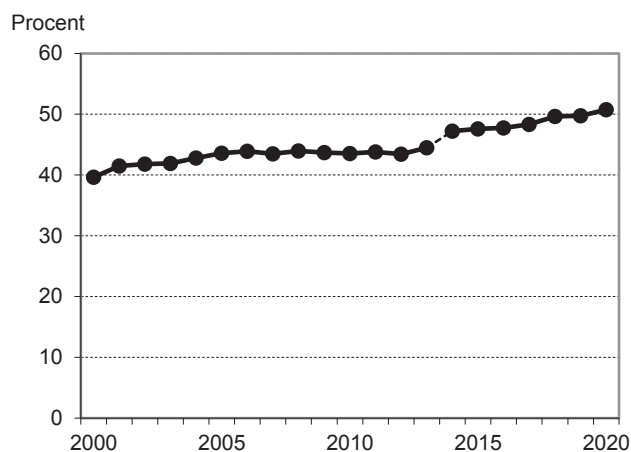

Diagram 2.2b Lönegap mellan arbetare och tjänstemän år 2000–2020. Procent

Löneutveckling år 2020

År 2020 ökade medellönen för samtliga anställda med 1,8 procent. För arbetare ökade lönen med 1,4 procent och för tjänstemän med 2,1 procent.

Räknat i kronor ökade medellönen med 630 kronor för samtliga anställda. För arbetare ökade medellönen med 380 kronor och för tjänstemän med 850 kronor år 2020.

Skattningen av löneutvecklingen för ett enskilt år är dock relativt osäker. Exempelvis så kan lönerrevisioner för ett visst år försenas eller tidigare läggas och riskerar då att hamna i ”fel” mätperiod. År 2020 var detta extra påtagligt då alla kollektivavtal för LO-förbunden prolangerades. Det vill säga att avtalen förlängdes och löneförhandlingarna gällande nya avtal flyttades fram på grund av pandemin.

Detta medförde att de flesta nya kollektivavtalen för LO-förbunden kom att gälla från och med 1 december år 2020 och därför har inte de löneökningar som ingick i avtalen fångats upp i 2020 års strukturlönestatistik eftersom mätperioden var i september för privat sektor och i november för offentlig sektor. Dessa löneökningar kommer i stället att ingå i 2021 års strukturlönestatistik.

TCO- och SACO-förbunden har däremot inte prolangerat sina kollektivavtal vilket medfört att löneutvecklingen pågått som vanligt för tjänstemännen.

En summerad löneutveckling för flera år ger vanligen en mer stabil och relevant bild av löneutvecklingen och därför redovisas den summerade löneutvecklingen för de tre senaste åren, år 2018–2020, i följande avsnitt.

Diagram 2.3a Löneökning efter klass år 2020
Procent

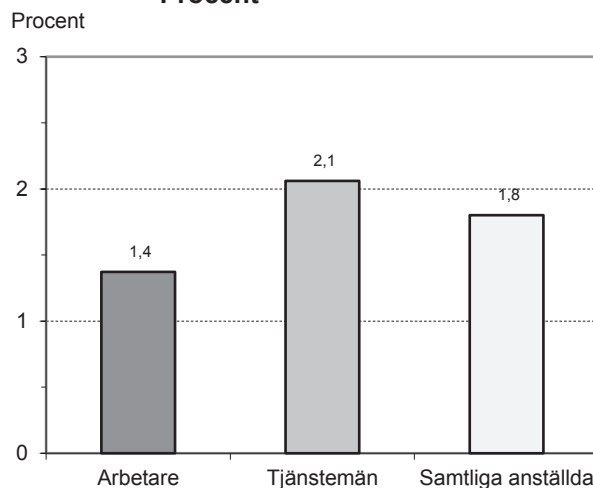
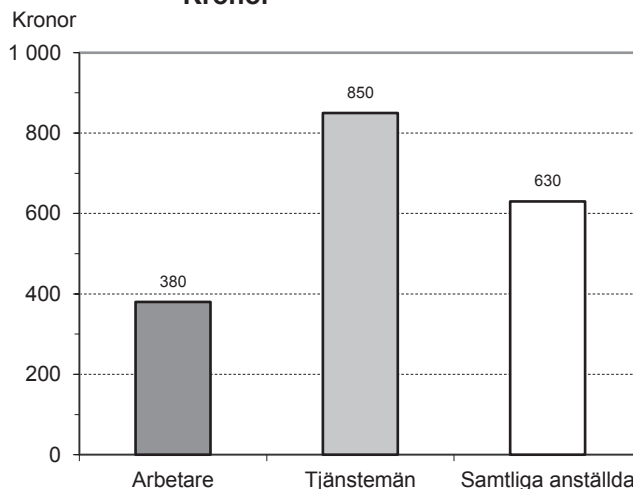

Diagram 2.3b Löneökning efter klass år 2020
Kronor

Löneutveckling år 2018–2020

De tre senaste åren, år 2018–2020, ökade medellönen för samtliga anställda med 6,0 procent. För arbetare ökade medellönen med 4,9 procent och för tjänstemän med 6,6 procent.

Räknat i kronor ökade medellönen för samtliga anställda med 2 030 kronor. För arbetare ökade medellönen med 1 310 kronor medan medellönen för tjänstemän ökade med 2 620 kronor. Räknat i kronor så ökade alltså medellönen med 1 310 kronor mer för tjänstemän än för arbetare år 2018–2020.

Även de summerade löneökningarna för år 2018–2020 har givetvis påverkats av LO-förbundens prolongerade avtal vilket medfört att strukturlöne-statistiken inte fångat upp de löneökningar som kom att gälla från och med första december 2020. Dessa kommer troligen med i statistiken gällande år 2021 i stället. Återstår dock att se om detta även minskar den löneskillnad mellan arbetare och tjänstemän som i nuläget tycka ha ökat påtagligt under pandemin.

Diagram 2.4a Löneökning efter klass år 2018–2020
Procent

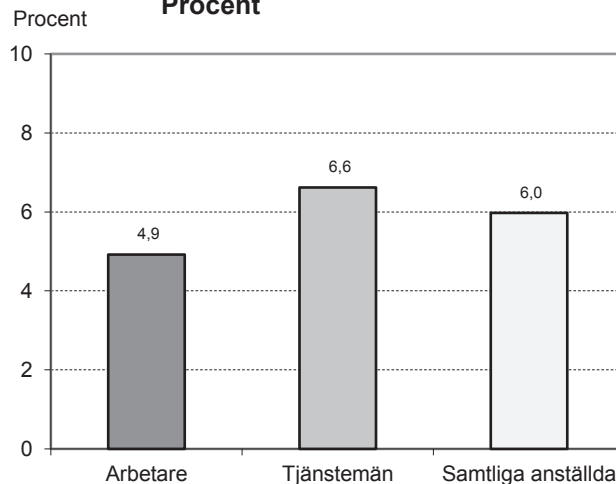
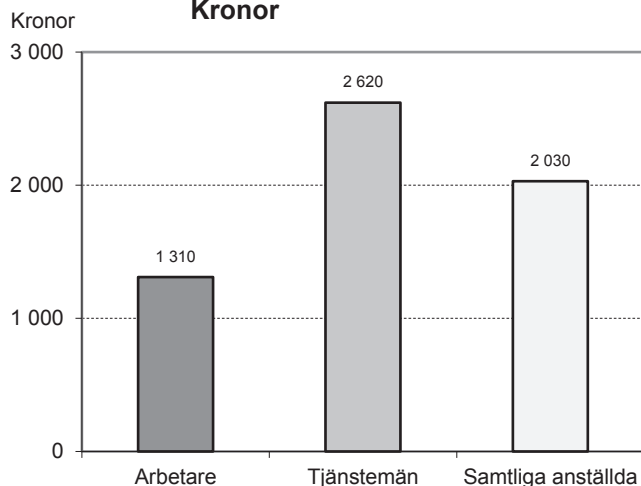

Diagram 2.4b Löneökning efter klass år 2018–2020
Kronor

Privat och offentlig sektor år 2018–2020

En uppdelning av de anställda på privat och offentlig sektor visar att lönerna ökat mer i offentlig sektor än i privat sektor bland såväl arbetare som tjänstemän år 2018–2020.

Bland arbetare ökade medellönen med 6,0 procent i offentlig sektor och 4,6 procent i privat sektor. Bland tjänstemän ökade medellönen med 8,1 procent i offentlig sektor och 5,9 procent i privat sektor. Medellönen ökade alltså med 1,4 procentenhet mer i offentlig sektor än i privat sektor bland arbetare och med 2,2 procentenheter mer bland tjänstemän (se diagram 2.6a och tabell 2.2).

Även räknat i kronor så ökade medellönen mer inom offentlig sektor än inom privat sektor bland både arbetare och bland tjänstemän. Bland arbetare var skillnaden 180 kronor och bland tjänstemän 460 kronor mer till offentlig sektor (se diagram 2.6b och tabell 2.2).

Löneskillnaden mellan privat och offentlig sektor har därmed minskat i såväl relativa som absoluta termer, bland både arbetare och tjänstemän, den senaste treåriga avtalsperioden.

Diagram 2.6a Löneökning efter klass och sektor år 2018–2020. Procent

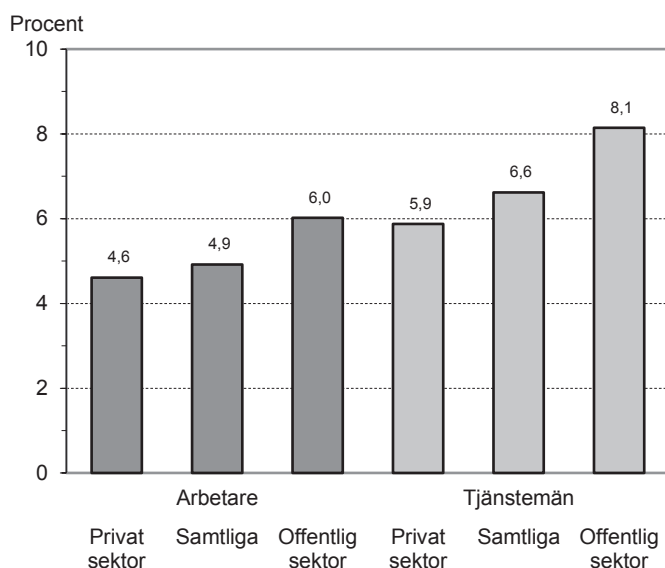
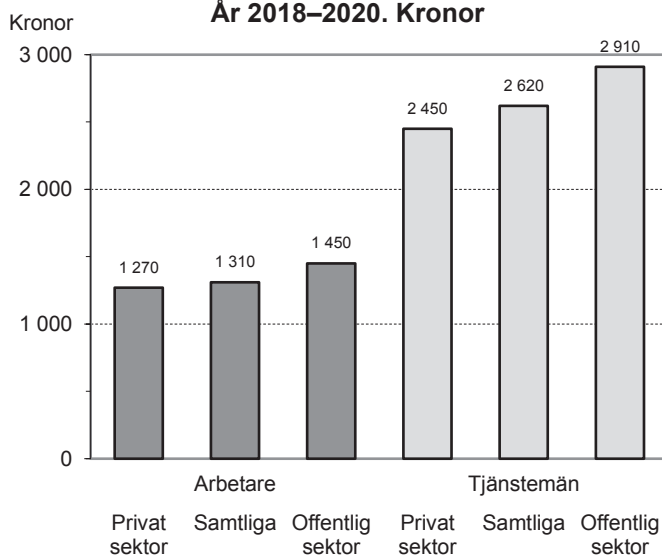

Diagram 2.6b Löneökning efter klass och sektor År 2018–2020. Kronor

Kvinnor och män år 2018–2020

År 2018–2020 ökade lönerna mer för kvinnor än för män bland såväl arbetare som tjänstemän. Bland arbetare blev det dock bara mer räknat i procent men inte räknat i kronor.

Bland samtliga anställda ökade medellönen för kvinnor med 6,9 procent och för män med 5,3 procent år 2018–2020. Det vill säga med 1,6 procentenheter mer för kvinnor än för män. Räknat i kronor ökade medellönen för samtliga anställda kvinnor med 2 230 kronor och för män med 1 840 kronor, det vill säga med 390 kronor mer för kvinnor. Lönegapet bland samtliga anställda har därmed minskat påtagligt år 2018–2020 räknat i såväl procent som i kronor (se diagram 2.5 a och b).

Det är dock främst bland tjänstemän som lönegapet minskat då medellönen för tjänstemän ökade med 7,6 procent för kvinnor och med 5,7 procent för män. Det motsvarades i antal kronor av 2 760 kronor för kvinnor och 2 480 kronor för män år 2018–2020.

Även bland arbetare ökade medellönen mer för kvinnor än för män räknat i procent, 5,3 respektive 4,7 procent, men räknat i kronor så ökade medellönen lika mycket för kvinnor och män, 1 300 kronor.

Sammantaget kan konstateras att det alltså pågår en långsam men tydlig utjämning av lönerna mellan kvinnor och män. De senaste åren har utjämningen dock främst skett bland tjänstemän medan den tappat fart bland arbetare. Läs mer om detta i kapitel 3 Kvinnor och män.

Diagram 2.5a Löneökning efter klass och kön år 2018–2020. Procent

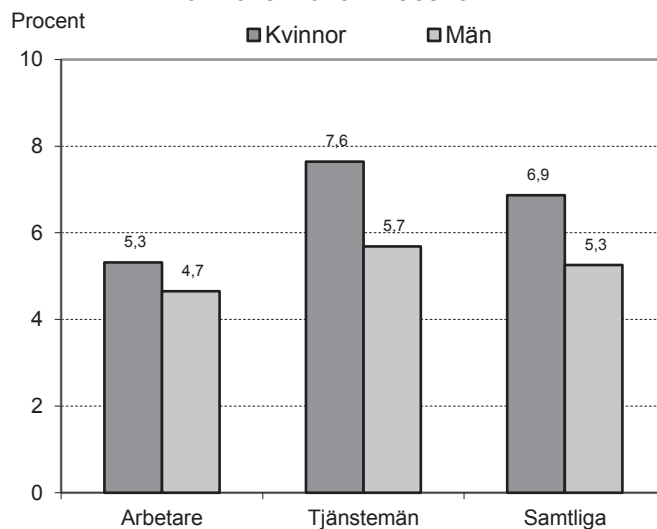
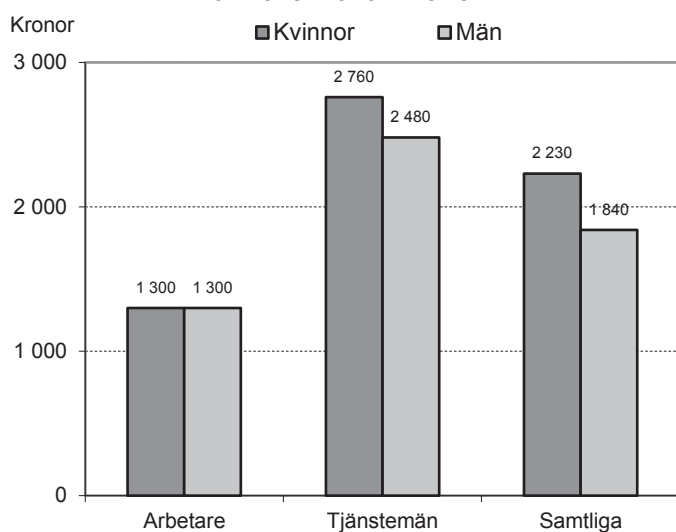

Diagram 2.5b Löneökning efter klass och kön år 2018–2020. Kronor

Tabell 2.2 Löneökning efter klass, kön och sektor. År 2018–2020 (basår år 2017)

	Procent			Kronor		
	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga sektorer						
Män	4,7	5,7	5,2	1 300	2 480	1 840
Kvinnor	5,3	7,6	7,2	1 300	2 760	2 230
Samtliga	4,9	6,6	6,1	1 310	2 620	2 030
Privat sektor						
Män	4,5	5,2	4,9	1 290	2 330	1 750
Kvinnor	4,8	7,1	6,3	1 200	2 640	1 990
Samtliga	4,6	5,9	5,4	1 270	2 450	1 840
Offentlig sektor						
Män	6,0	7,8	6,8	1 460	2 990	2 290
Kvinnor	6,0	8,3	8,3	1 450	2 880	2 500
Samtliga	6,0	8,1	7,9	1 450	2 910	2 450

Real löneutveckling

För att få en mer komplett bild av löneutvecklingen bör även inflationen beaktas. Därför redovisas här den så kallade reala löneutvecklingen, det vill säga nominell löneutveckling minus inflation. Inflationen är uppskattad enligt SCBs konsumentprisindex (KPI).

År 2020 ökade konsumentpriserna med 0,5 procent enligt KPI. Samtidigt ökade medellönen för samtliga anställda med 1,8 procent. Medellönen ökade alltså med 1,3 procentenhet mer än vad priserna ökade och reallönen ökade därmed med i genomsnitt cirka 1,3 procent. För arbetare ökade reallönen med 0,9 procent och för tjänstemän med 1,6 procent.

Även totalt för de tre senaste åren, år 2018–2020, har reallönen ökat för både arbetare och tjänstemän. För arbetare har reallönen ökat med cirka 0,8 procent och för tjänstemän med 2,6 procent. Noterbart är att reallönen för arbetare ökat mindre för hela perioden år 2018–2020 än vad den ökade för enbart år 2020. Det förklaras helt enkelt av att de nominella löneökningarna för år 2018 och 2019 var lägre än inflationen dessa två år.

Reallönerna har dock ökat de flesta år på 2000-talet för både arbetare och tjänstemän och total för år 2000–2020 har reallönerna ökat med cirka 37 procent för arbetare och cirka 49 procent för tjänstemän. I årstakt blir det 1,5 procent per år för arbetare och 1,9 procent för tjänstemän (se diagram 2.9 och 2.10).

**Diagram 2.9 Löneökningstakt (nominell) och inflationstakt (KPI).
År 1995–2020***

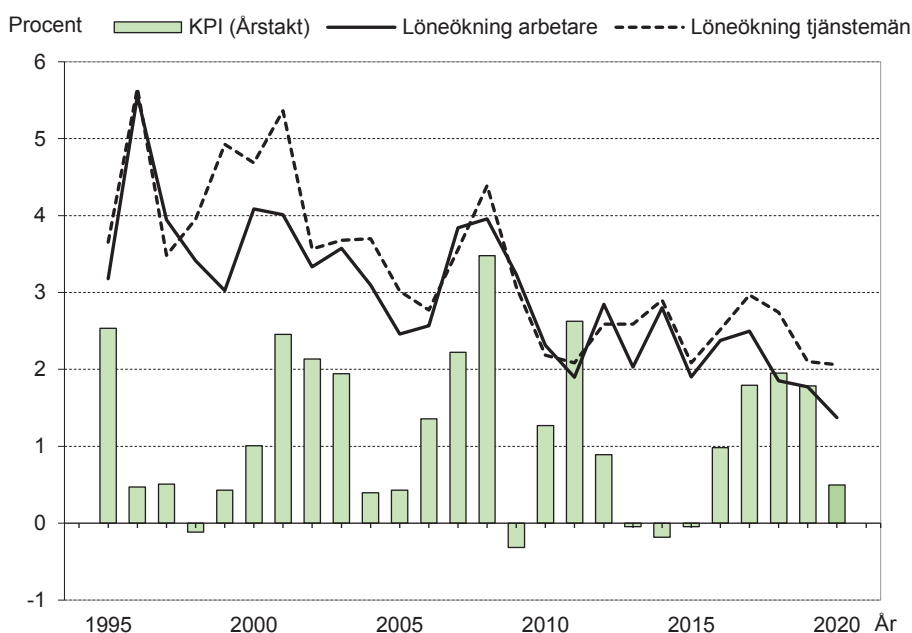
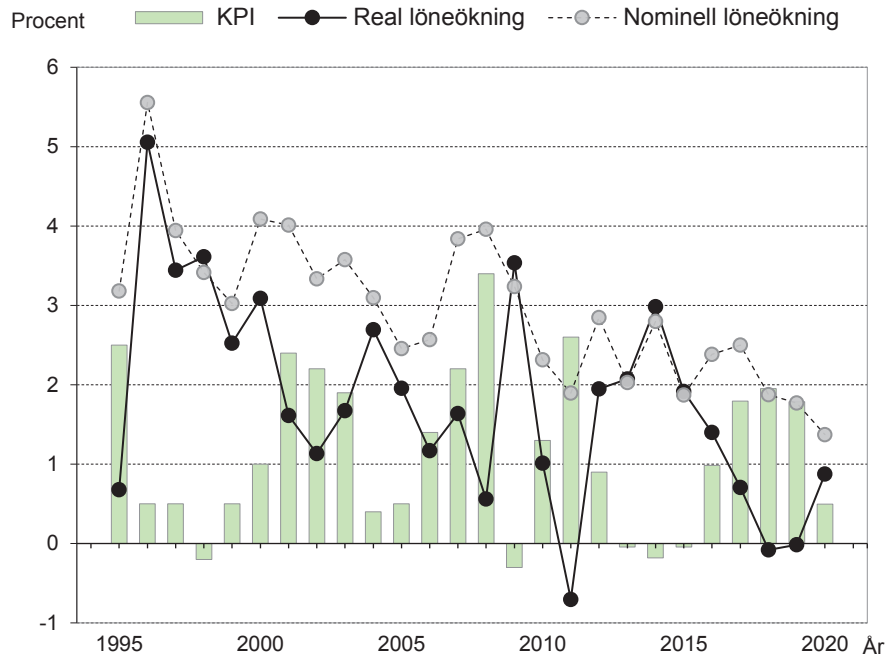

Diagram 2.10 Real och nominell löneökning och inflation enligt KPI år 1995–2020*. Arbetare

* År 1995–2020 är löneökningstakten beräknad enligt SCBs Lönestrukturstatistik med undantag för år 2014 då den är beräknad enligt Medlingsinstitutets konjunkturlönestatistik. Detta på grund av byte av yrkeskodning i lönestrukturstatistiken år 2014.

Löner år 1913–2020

För att ge löneutvecklingen ett historiskt perspektiv så redovisas här löneutvecklingen inom gruv- och tillverkningsindustrin år 1913–2020 efter klass och kön.

År 1913 var medellönen för arbetare inom gruv- och tillverkningsindustrin 42 öre i timmen. År 2020, 106 år senare, hade lönen ökat till 184 kronor i timmen. I månadslön motsvarar det 85 kronor år 1913 och 31 330 kronor år 2020.

Löner år 1913–2020

Mätperiod: År 1913 är det första året som den officiella lönestatistiken publicerats i samlad form vilket därmed avgränsar mätperioden.

Population: Anställda inom gruv- och tillverkningsindustri exklusive minderåriga.

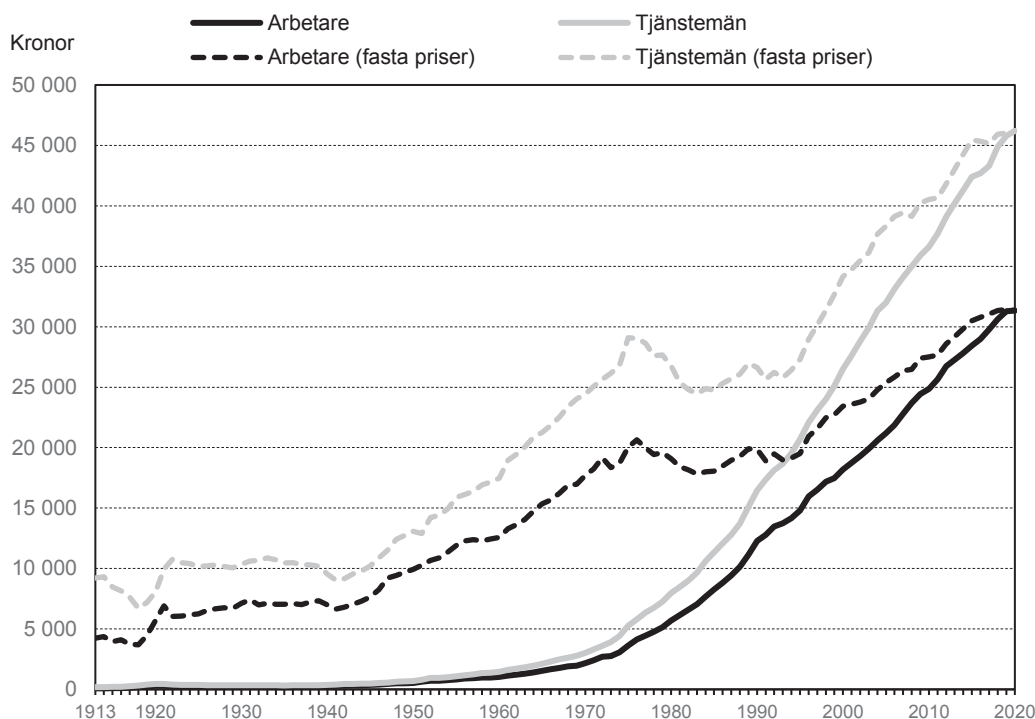
Lönebegrepp: Lön för arbetad tid inklusive rörliga lönetillägg (ob-, skifttillägg m.fl.).

Källa: Statistiska centralbyrån, Socialstyrelsen samt egna beräkningar

För tjänstemän inom gruv- och tillverkningsindustrin har den genomsnittliga månadslönen ökat från 186 kronor år 1913 till 46 200 kronor år 2020.

En krona var dock betydligt mer värd år 1913 än idag, närmare bestämt 49 gånger mer enligt Statistiska centralbyråns konsumentprisindex (KPI). Det innebär att en viss vara som kostade en krona år 1913 kostade 49 kronor år 2020. För att göra lönerna jämförbara med prisutvecklingen över tid så bör lönerna räknats om till fasta priser och i diagram 2.11 redovisas genomsnittlig månadslön för arbetare och tjänstemän år 1913–2020 i såväl löpande som fasta (2020 års) priser.

Diagram 2.11 Månadslön för arbetare och tjänstemän inom gruv- och tillverkningsindustri år 1913–2020

I löpande priser var alltså månadslönen för en industriarbetare 85 kronor år 1913. Omräknat till 2020 års penningvärde motsvarar det 4 226 kronor. För tjänstemän var månadslönen på 186 kronor år 1913 vilket motsvarar 9 215 kronor i 2020 års penningvärde.

Räknas lönerna för samtliga år om till 2020 års priser framträder inte bara högre lönenivåer utan även en helt annan utveckling över tid där perioder med relativt stabil uppgång varvas med mer instabila perioder där lönerna tidvis minskade, vilket framgår av diagram 2.11.

I mätperiodens början var Sverige mitt uppe i en industriell expansion och brist på arbetskraft medförde att lönerna steg kraftigt. Priserna ökade dock ännu mer och reallönerna minskade. Införandet av 48 timmars arbetsvecka och en restriktiv penningpolitik fick dock lönerna att skjuta i höjden och år 1918–1920 ökade reallönen per arbetad timme med drygt 50 procent.

I början av 1920-talet medförde dock en ekonomisk kris att lönerna minskade såväl nominellt som reallt. Lönerna stabiliserade sig dock efter något år runt 220 kronor i månaden för arbetare och runt 360 kronor för tjänstemän, vilket motsvarar drygt 6 000 resp. 10 000 kronor i 2020 års priser. Lönerna låg därefter ungefär på den nivån i närmare 20 år, fram till 1940-talet.

Efter andra världskriget följde en drygt 25 år lång period av stark ekonomisk tillväxt och lönerna ökade i takt med den ekonomiska tillväxten. Månadslönen för en industriarbetare steg från 364 kronor år 1945 till 2 182 kronor år 1970. I 2020 års priser motsvaras detta av att reallönen ökade från 7 660 till 17 700 kronor år 1945–1970. En ökning med 130 procent, eller 3,4 procent per år i 25 års tid.

På 1970-talet avstannade den ekonomiska tillväxten och följdes av närmare 20 års inflationsekonomi där såväl löner som priser ökade kraftigt. Det medförde att reallönerna stagnerade och i fasta priser låg medellönen för arbetare runt 19 000 kronor år 1975–1995. Detta trots att lönerna nominellt ökade med drygt 300 procent, från 3 621 till 14 800 kronor samma period.

I början av 1990-talet medförde den så kallade 90-talskrisen slutet på inflationsekonomi och Sverige lämnade den fasta kronkursen och Riksbanken införde ett inflationsmål på två procent per år som gäller än idag. Inflationen har dock sällan nått upp till två procent utan har i genomsnitt varit 1,3 procent per år de senaste 20 åren. Samtidigt har lönerna ökat med cirka 2,8 procent i årstakt för arbetare och cirka 2,9 procent för tjänstemän och reallönen har därmed ökat med cirka 1,5 procent per år för arbetare och 1,6 procent per år för tjänstemän år 2000–2020.

Lönegapet lika stort idag som på 1930-talet

I början av 1900-talet var lönegapet mellan arbetare och tjänstemän betydligt större än idag. Inom sektorn gruv- och tillverkningsindustrin var medellönen drygt dubbelt så hög, 118 procent högre, för tjänstemän än för arbetare år 1913, det vill säga första året i den tidsserie som används i detta avsnitt.

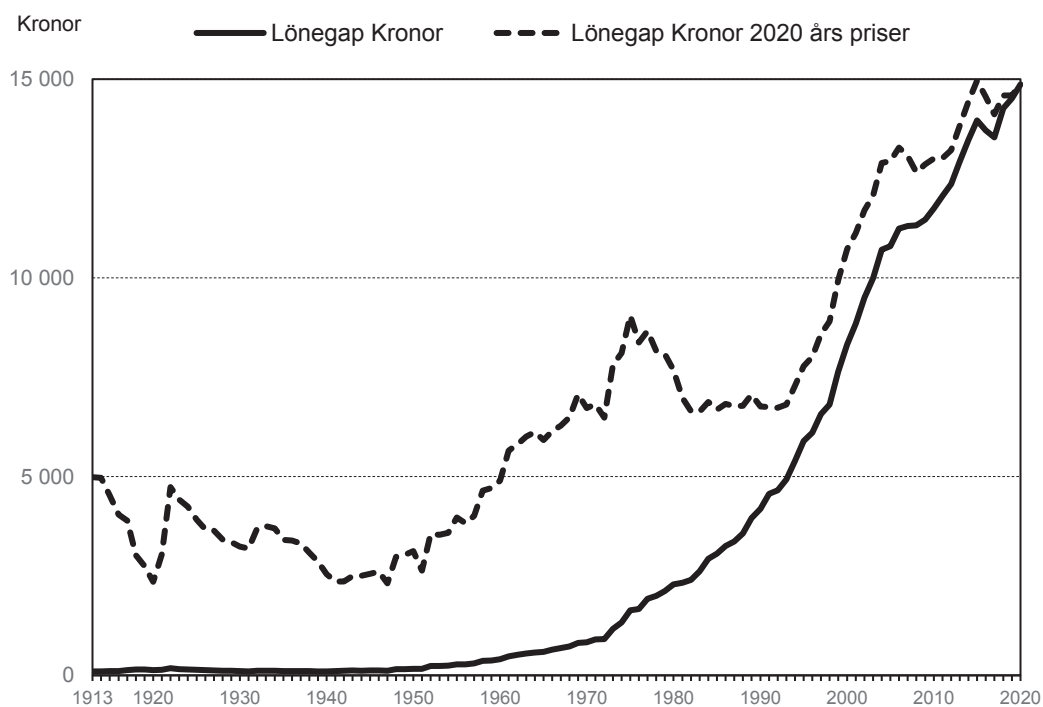
Därefter minskade lönegapet och i mitten av 1930-talet hade det halverats till cirka 50 procent. Till detta bidrog införandet av 48 timmars arbetsvecka men även stor efterfrågan på industriarbetare.

På 1940-talet minskade lönegapet ytterligare och år 1945 hade det minskat till 33 procent och den nivån fortsatte att gälla till mitten av 1950-talet för att på 1960- och 1970-talen åter öka till 40–45 procent.

Industrin vs samtliga sektorer

Löneutvecklingen år 1913–2018 enligt detta avsnitt gäller enbart anställda inom gruv- och tillverkningsindustrin. En jämförelse av löneutvecklingen inom gruv- och tillverkningsindustrin med löneutvecklingen för samtliga anställda i samtliga sektorer år 1994–2014, redovisad i Lönerapport år 2014 (LO 2015), visar dock att löneutveckling för anställda inom gruv- och tillverkningsindustrin tycks överensstämma väl med löneutvecklingen för samtliga anställda i samtliga sektorer hela perioden 1913–2014, såväl för arbetare som för tjänstemän.

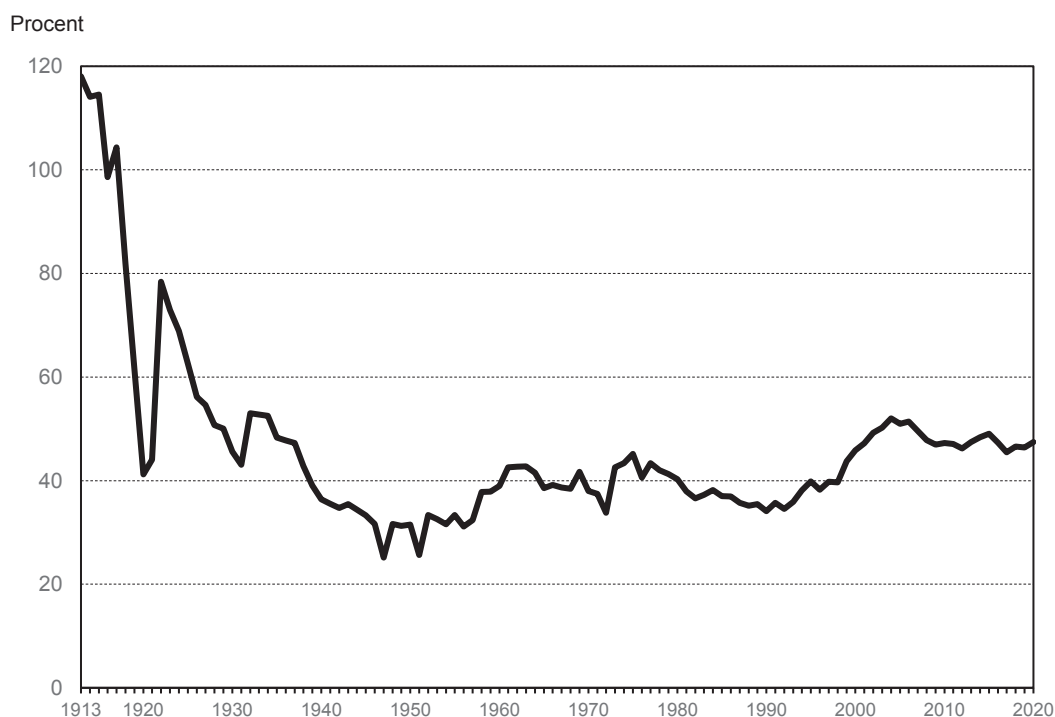
Diagram 2.12 Lönegap i kronor mellan arbetare och tjänstemän inom industrin
År 1913–2020 i löpande och fasta (2020 års) priser

Under 1980-talets inflationsekonomi ökade de nominella lönerna kraftigt i antal kronor för både arbetare och tjänstemän och lönegapet minskade återigen ner till 34 procent år 1990.

Arbetsmarknadskrisen i början av 1990-talet medförde att arbetslösheten tredubblades på kort tid. Den drabbade främst arbetare och lönemässigt hade arbetarna svårt att hålla jämn takt med tjänstemännen och lönegapet ökade i rask takt år 1990–2005 och kulminerade på drygt 50 procent år 2005. Därefter har lönegapet inom gruv- och tillverkningsindustrin minskat något till de 47 procent som gällde år 2020 (se diagram 2.12 och 2.13).

**Diagram 2.13 Lönegap i procent mellan arbetare och tjänstemän inom industrin
År 1913–2020**

3

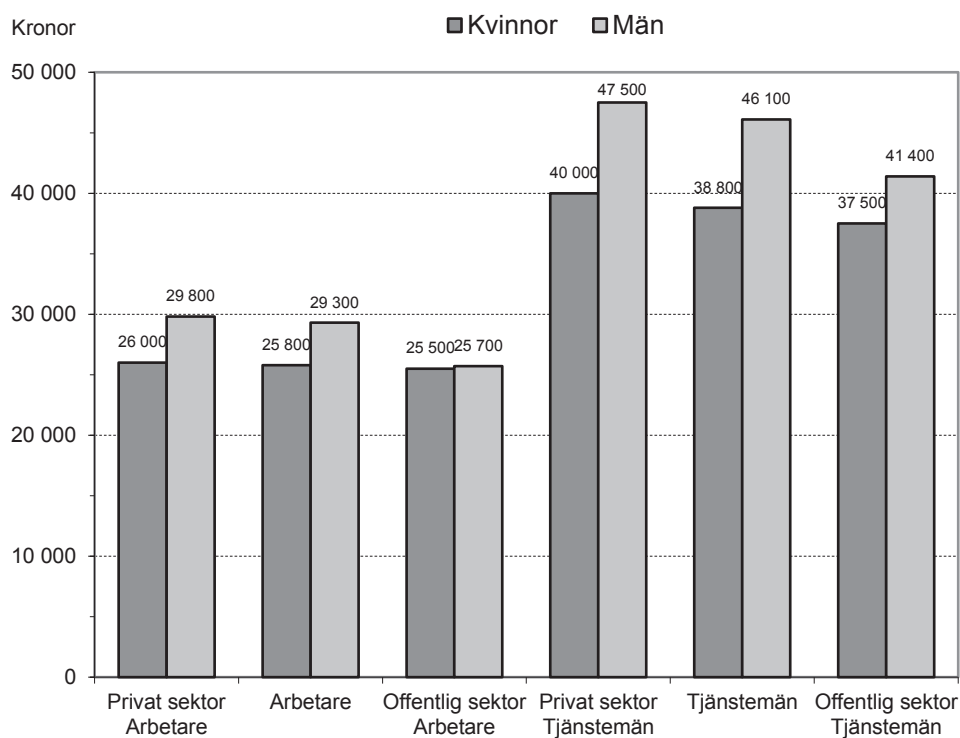
Kvinnor och män

Den genomsnittliga månadslönen för kvinnor var 33 300 kronor och för män 37 300 kronor år 2020. Medellönen för kvinnor var därmed 4 000 kronor lägre än för män. Räknat i procent så motsvarade medellönen för kvinnor 89 procent av medellönen för män.

Fördelat på arbetare och tjänstemän så var löneskillnaden mellan kvinnor och män mindre bland arbetare än bland tjänstemän. Bland arbetare var medellönen 25 800 kronor för kvinnor och 29 300 kronor för män. Det vill säga 3 300 kronor lägre för kvinnor än för män och i procent motsvarade kvinnors medellön 88 procent av medellönen för män bland arbetare.

Bland tjänstemän var medellönen 38 800 kronor för kvinnor och 46 100 kronor för män, en skillnad på 7 300 kronor till kvinnornas nackdel. Räknat i procent motsvarade kvinnornas medellön 84 procent av mäns medellön bland tjänstemän (se diagram 3.1 och tabell 3.1).

Diagram 3.1 Genomsnittlig månadslön efter klass, kön och sektor år 2020

Löneskillnaden mellan kvinnor och män var mindre i offentlig sektor än i privat sektor. Minst löneskillnad var det bland arbetare i offentlig sektor där medellönen var 200 kronor lägre för kvinnor än för män. Bland arbetare i privat sektor var löneskillnaden betydligt större, 3 800 kronor lägre för kvinnor än för män. Räknat i procent motsvaras detta av att kvinnors medellön var 99 procent av männens medellön i offentlig sektor och 87 procent i privat sektor.

Även bland tjänstemän var löneskillnaden mellan kvinnor och män mindre i offentlig sektor än i privat sektor. I offentlig sektor var medellönen 3 900 kronor lägre för kvinnor än för män och i privat sektor 7 500 kronor lägre. I procent motsvarade kvinnors medellön 91 procent av medellönen för män i offentlig sektor och 84 procent i privat sektor (se tabell 3.1).

Tabell 3.1 Månadslön för kvinnor och män år 2020 samt kvinnors lön i procent av mäns lön - med och utan standardvägning efter yrke

	Arbetare				Tjänstemän				Samtliga anställda			
	Kvinnor	Män	Kvinnors lön i % av mäns lön		Kvinnor	Män	Kvinnors lön i % av mäns lön		Kvinnor	Män	Kvinnors lön i % av mäns lön	
			Ej stand. vägt	Stand. vägt *			Ej stand. vägt	Stand. vägt *			Ej stand. vägt	Stand. vägt *
Samtliga sektorer	25 800	29 300	88	98	38 800	46 100	84	95	33 300	37 300	89	96
Privat sektor	26 000	29 800	87	96	40 000	47 500	84	93	33 700	37 600	90	94
Offentlig sektor	25 500	25 700	99	103	37 500	41 400	91	100	32 800	35 900	91	101
Därav: Stat	26 700	29 000	92	97	39 200	42 600	92	97	38 400	40 300	95	97
Kommun	25 400	25 400	100	103	36 400	37 300	98	101	30 900	31 400	98	102
Landsting	25 800	25 300	102	103	38 600	48 500	80	99	35 400	42 700	83	99

* Standardvägningen är beräknad efter klass och sektor i privat sektor och efter klass och yrke i offentlig sektor. Beräkningarna är gjorda på 2019 års lönestatistik.

Standardvägda löner

Löneskillnaden mellan kvinnor och män förklaras till stor del av att kvinnor och män mestadels arbetar inom olika sektorer och olika yrken i kombination med att lönerna varierar mellan såväl sektorer som yrken på ett till synes systematiskt sätt. En metod för att ta hänsyn till detta vid jämförelse av kvinnors och mäns löner är att använda så kallad standardvägning. Standardvägning innebär i korthet att medellöner beräknas med antagande om att antalet kvinnor och män är lika många i varje yrkesgrupp inom respektive sektor och klass.

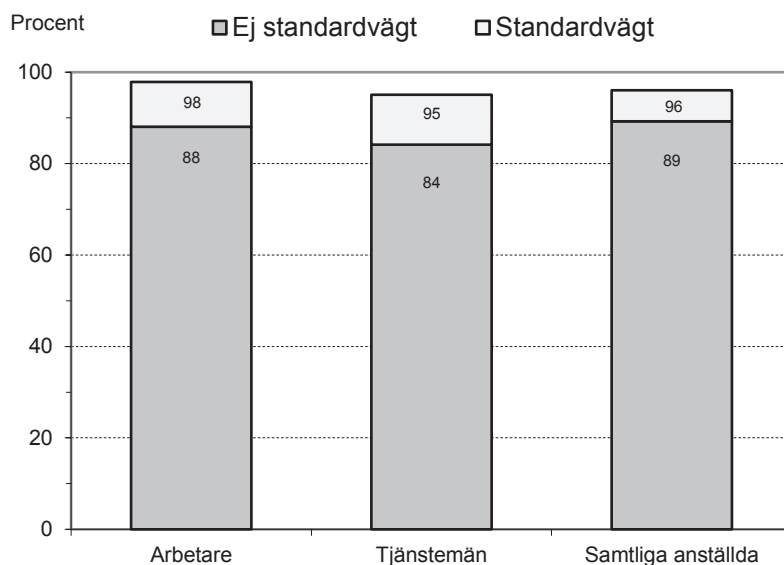
Standardvägning efter klass, sektor och yrke medför att kvinnors medellön i procent av mäns medellön ökar från 89 procent till 96 procent bland samtliga anställda. Standardvägning minskar alltså löneskillnaden mellan kvinnor och män påtagligt, dock i olika grad för arbetare och tjänstemän liksom för privat och offentlig sektor.

Bland arbetare medför standardvägning att löneskillnaden nästan försvinner helt då kvinnors lön i procent av mäns lön ökar från 88 procent till 98 procent. Inom offentlig sektor blir den standardvägda medellönen för kvinnor till och med högre, 103 procent, än för män. Inom privat sektor stannar dock den standardvägda medellönen för kvinnor på 96 procent

Även bland tjänstemän minskar standardvägningen löneskillnaden. För samtliga tjänstemän ökar kvinnors lön i procent av mäns lön från 84 till 95 procent. I offentlig sektor ökar den från 91 till 100 procent och i privat sektor från 84 till 93 procent (se diagram 3.3 och tabell 3.1).

Diagram 3.3 Kvinnors lön i procent av mäns lön år 2020

Med och utan standardvägning* efter yrke

* Standardvägningen baseras på 2019 års lönestatistik.

Andel kvinnor och medellön efter sektor

Att standardvägning visar på mindre löneskillnader förklaras av att lönerna oftast inte skiljer sig nämnvärt mellan kvinnor och män *inom samma sektor eller yrke*. Inom en rad yrken är medellönen till och med högre för kvinnor än för män, till exempel bland socialsekreterare, gymnasie- och grundskolelärare, fritidsledare, undersköterskor och vårdbiträden.

Ändå kvarstår det faktum att medellönen för kvinnor endast var 88 procent av medellönen för män. Förklaringen till detta ligger i kombinationen av en könssegregerad arbetsmarknad och löneskillnader *mellan* olika yrken och sektorer. Det vill säga att kvinnor och män i huvudsak arbetar inom olika yrken och sektorer plus att medellönen oftast är lägre inom de yrken som domineras av kvinnor jämfört med mansdominerade yrken.

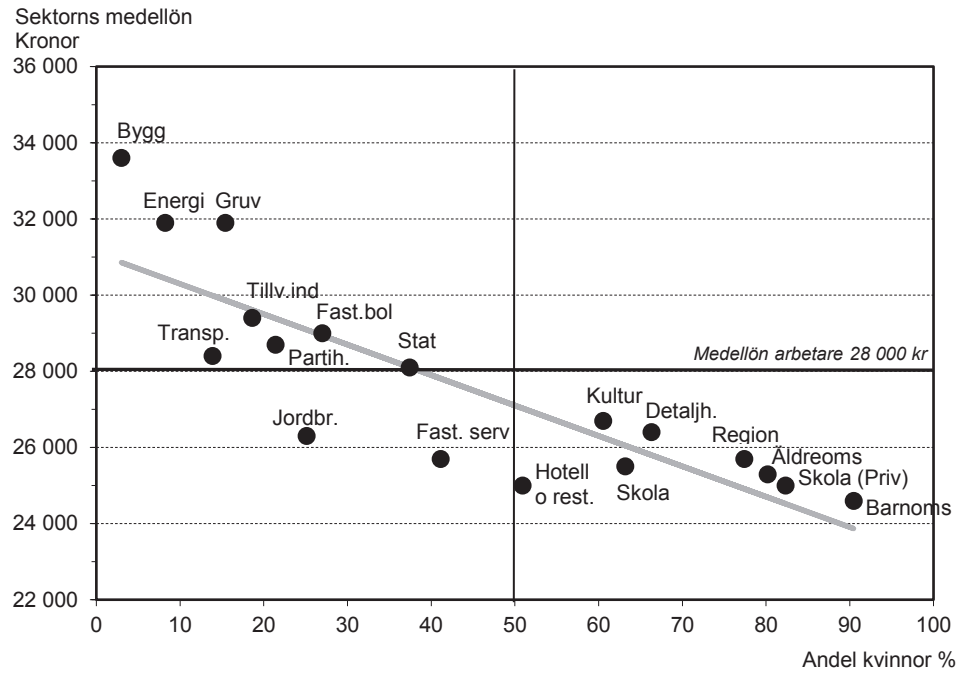
Detta kan även uttryckas med att ju *större* andel kvinnor en sektor innehåller desto *lägre* är sektorns medellön (relativlön). Detta framgår av diagram 3.4 och 3.5 vilka visar sambandet mellan andel kvinnor och medellön för arbetare och tjänstemän inom olika sektorer.

Sambandet är tydligast bland arbetare då alla sektorer med mer än 50 procent kvinnor hade medellöner som var lägre än de 28 000 kronor som var medellönen för samtliga arbetare (observationerna i nedre högra delen av diagram 3.4). Flertalet av de mansdominerade sektorerna hade däremot medellöner som var högre än medellönen för samtliga arbetare.

Även bland tjänstemän är sambandet mellan kön och lön relativt tydligt (se diagram 3.5). Sambandet mellan medellön och andel kvinnor är dock svagare än bland arbetare och sambandet har även minskat i styrka de senaste åren. Sektorn Finans (bank, försäkring- och finansbolag) bidrar till ett svagare samband bland tjänstemännen då finanssektorn hade mer än 50 procent kvinnor samtidigt som medellönen var högst av alla sektorer. En närmare granskning av lönerna *inom* finanssektorn visar dock att medellönen var betydligt högre för män än för kvinnor inom finanssektorn, 61 100 kronor för män och 46 400 kronor för kvinnor (se bilaga 2).

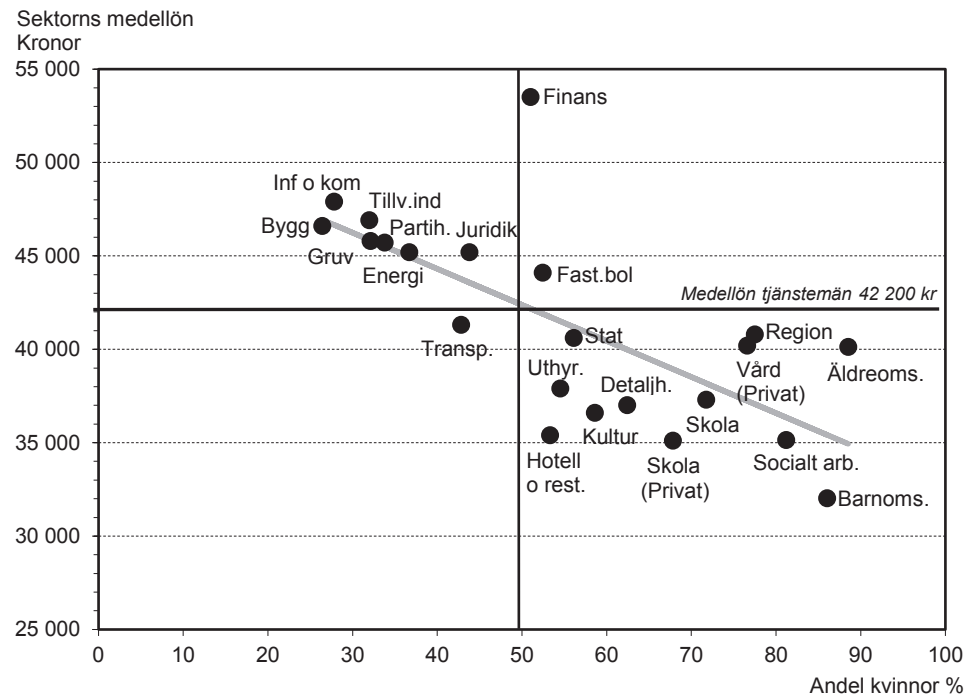
Sambandet mellan medellön och andel kvinnor efter klass och sektor kan även beräknas matematiskt med en så kallad regressionsanalys. Resultatet redovisas under diagram 3.4 och 3.5 där värdena för respektive regressionslinje anges. Dessa värden låter sig tolkas rent konkret och för arbetare framgår att medellönen minskar med 80 kronor för varje procentenhet mer kvinnor inom en sektor. Bland tjänstemän minskar medellönen med 193 kronor för varje procentenhet mer kvinnor inom en sektor.

Diagram 3.4 Medellön och andel kvinnor efter sektor år 2020. Arbetare

Regressionslinje: $31\,094 - (80 \times \text{Andel kvinnor})$. R-kvadrat 71%

Diagram 3.5 Medellön och andel kvinnor efter sektor år 2020. Tjänstemän

Regressionslinje: $52\,032 - (193 \times \text{Andel kvinnor})$. R-kvadrat 50%

Kvinnors lön i procent av mäns lön år 2000–2020

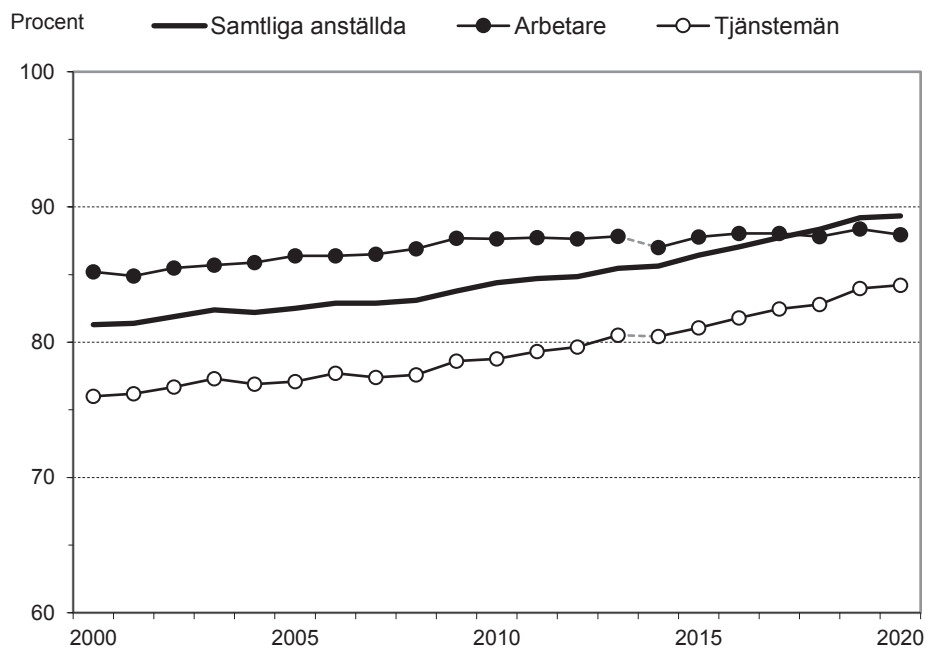
Utvecklingen av löneskillnaden mellan kvinnor och män i termer av kvinnors medellön i procent av mäns medellön visar att löneskillnaden minskat sakta men säkert på 2000-talet. Det är dock främst bland tjänstemän som löneskillnaden minskat.

Bland samtliga anställda har kvinnors medellön i procent av mäns medellön ökat från 81 till 89 procent år 2000–2020. Kvinnors medellön i procent av mäns medellön har därmed ökat med åtta procentenheter de senaste 20 åren.

Löneskillnaden har dock minskat mer bland tjänstemän än bland arbetare. Bland arbetare har kvinnors medellön i procent av mäns medellön ökat från 85 till 88 procent år 2000–2020 och bland tjänstemän från 76 till 84 procent. Löneskillnaden mellan kvinnor och män har alltså minskat med knappt tre procentenheter bland arbetare och med drygt åtta procentenheter bland tjänstemän.

Den minskning som skett bland arbetare skedde främst år 2000–2009. Därefter har utjämningen avstannat och de senaste tio åren har löneskillnaden mellan kvinnor och män bland arbetare endast minskat marginellt (se diagram 3.6).

Diagram 3.6 Kvinnors medellön i procent av mäns medellön efter klass år 2000–2020*

* Värdena före och efter år 2014 inte är fullt jämförbara på grund av att ny yrkeskodning (SSYK 2012) infördes i lönestatistiken år 2014.

Löner för kvinnor och män år 1913–2020

Arbetare inom gruv- och tillverkningsindustrin

År 1913 var medellönen för kvinnor lite drygt hälften, 53 procent, av medellönen för män bland arbetare inom gruv- och tillverkningsindustrin. År 2020, 107 år senare, har medellönen för kvinnor ökat till att motsvara 95 procent av medellönen för män (se diagram 3.7 och 3.8).

Minskningen av löneskillnaden mellan kvinnor och män har i huvudsak skett stegvis i tre perioder. Den första perioden inträffade efter första världskriget i samband med att industrin då rationaliserades, den andra perioden inföll efter andra världskriget då det var arbetskraftsbrist och den tredje perioden inleddes på 1960-talet då kvinnolönerna slopades.

År 1913 var timlönen bland industriarbetare i genomsnitt 45 öre för män och 24 öre för kvinnor. Lönen var alltså hälften så hög för kvinnor som för män. Under 1920-talet expanderade dock flera delar av industrin vilka främst sysselsatte kvinnor, bland annat textil- och livsmedelsindustri. I samband med detta ökade kvinnornas löner till drygt 60 procent av männens lön på 1930-talet.

I slutet av 1940-talet tog kvinnornas löner ytterligare ett steg närmare männens i samband med den brist på arbetskraft som uppstod efter andra världskriget och kvinnornas löner ökade till cirka 70 procent av männens lön.

På 1960-talet togs kvinnolönerna tas bort ur kollektivavtalen. Samtidigt expanderade offentlig sektor och privat tjänstesektor kraftigt där allt fler kvinnor sysselsattes. Detta medförde en cirka 20 år lång period av minskad löneskillnad och kvinnors lön i procent av mäns lön ökade från 70 till 90 procent år 1960–1980.

Efter år 1980 avstannade dock utjämningen och kvinnors lön i procent av mäns lön planade ut runt 90 procent bland industriarbetare. Därefter har kvinnors lön i procent av mäns lön ökat i långsam takt till 95 procent år 2020.

Diagram 3.7 Timplön för kvinnor och män år 1913–2020
Arbetare inom industri. Löpande och fasta priser (2020 års)

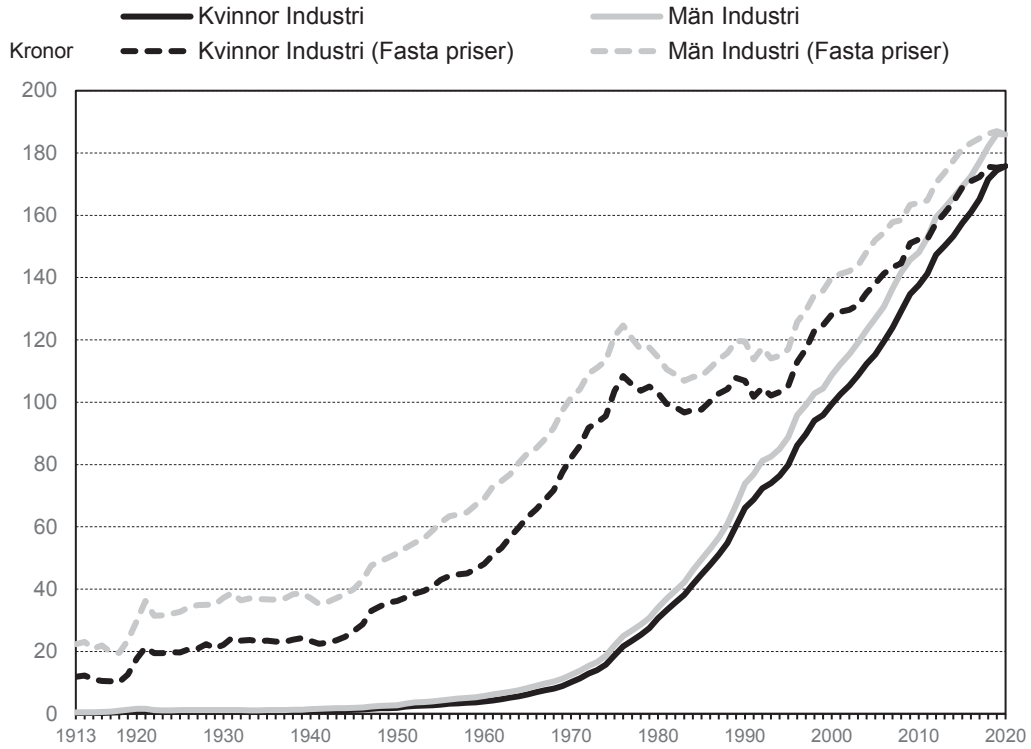
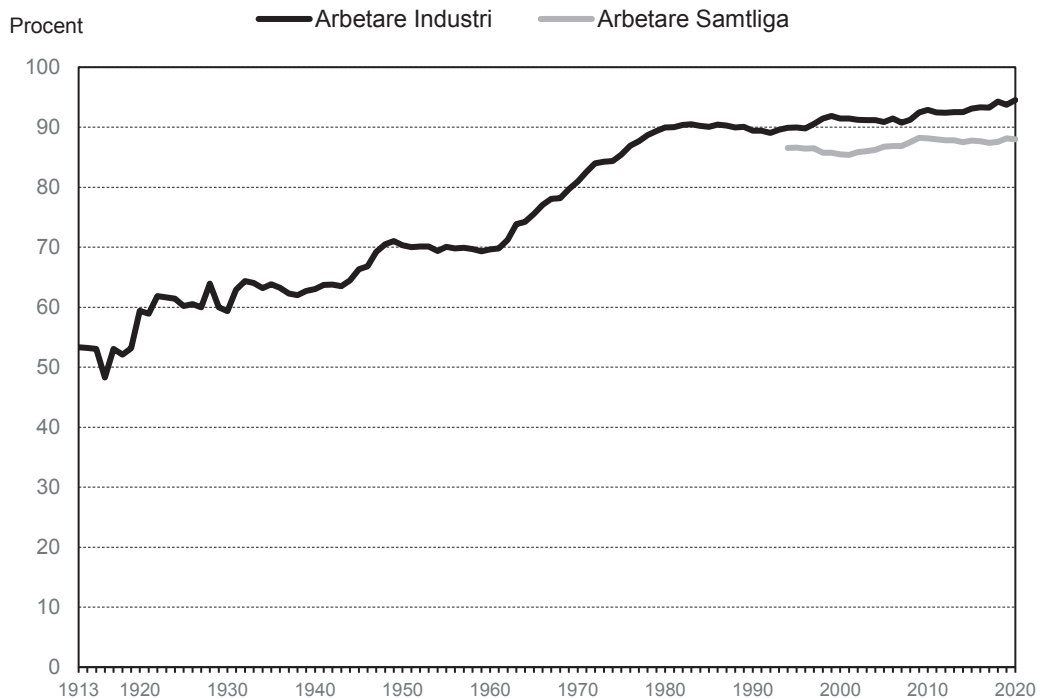

Diagram 3.8 Kvinnors lön i procent av mäns lön år 1913–2020
Arbetare inom industri och samtliga sektorer

Tjänstemän inom gruv- och tillverkningsindustrin

Löneskillnaden mellan kvinnor och män i gruv- och tillverkningsindustrin har varit större bland tjänstemän än bland arbetare hela perioden år 1913–2020. Första halvan av 1900-talet var medellönen för kvinnor cirka 50 procent av medellönen för män bland tjänstemän. På 1960-talet, i samband med att kvinnolönerna slopats i kollektivavtalen, inleddes dock en utjämning av lönerna även bland tjänstemän. Mellan år 1965–1980 ökade medellönen för kvinnor i procent av medellönen för män med cirka en procentenhet per år, från 53 till 71 procent år 1965–1980. Därefter avtog minskningstakten till cirka 0,4 procentenheter per år och med den takten har löneskillnaden fortsatt minska till de 90 procent som gällde år 2020 (se diagram 3.9 och 3.10).

Löneutjämningen bland tjänstemän har därmed inte avstannat på samma sätt som bland arbetare utan fortsatt i relativt jämn takt de senaste 40 åren. Drivkraften bakom denna löneutjämning bland tjänstemän har troligen varit strukturellt betingad i den meningen att andelen kvinnor ökat inom en rad tidigare mansdominerade yrken, till exempel jurist, ekonom och läkare.

Bland arbetare går det i dagsläget inte att se någon liknade strukturell långsiktig förändring mellan manligt och kvinnligt dominerade yrken, vilket troligen är en del av förklaringen till varför löneutjämningen stagnerat bland arbetare.

Tabell 3.7 Löner inom gruv- och tillverkningsindustri efter klass och kön år 1913–2020
Källa: SCB samt egna beräkningar

År	Arbetare (exkl. minderåriga) Timlön			Månadslön			Tjänstemän Månadslön		
	Kvinnor	Män	Samtliga	Kvinnor	Män	Samtliga	Kvinnor	Män	Samtliga
1920	1,0	1,6	1,5	200	340	310	270	540	450
1930	0,7	1,2	1,1	150	250	240	210	410	340
1940	0,9	1,5	1,3	190	300	270	230	450	370
1950	2	3	2,6	390	560	530	400	780	690
1960	4	6	5,4	760	1 100	1 040	850	1 650	1 450
1970	10	12	12	1 830	2 260	2 180	1 950	3 330	3 010
1980	31	34	33	5 210	5 790	5 680	6 030	8 440	7 960
1990	66	74	72	11 200	12 600	12 300	13 100	17 500	16 500
2000	99	109	107	16 900	18 500	18 200	22 100	28 000	26 500
2010	137	148	146	23 400	25 200	24 900	33 500	39 500	37 800
2020	176	186	184	29 900	31 600	31 300	42 900	47 700	46 200

Diagram 3.9 Månadslön för kvinnor och män år 1913–2020
Tjänstemän inom industri. Löpande och fasta priser (2020 års)

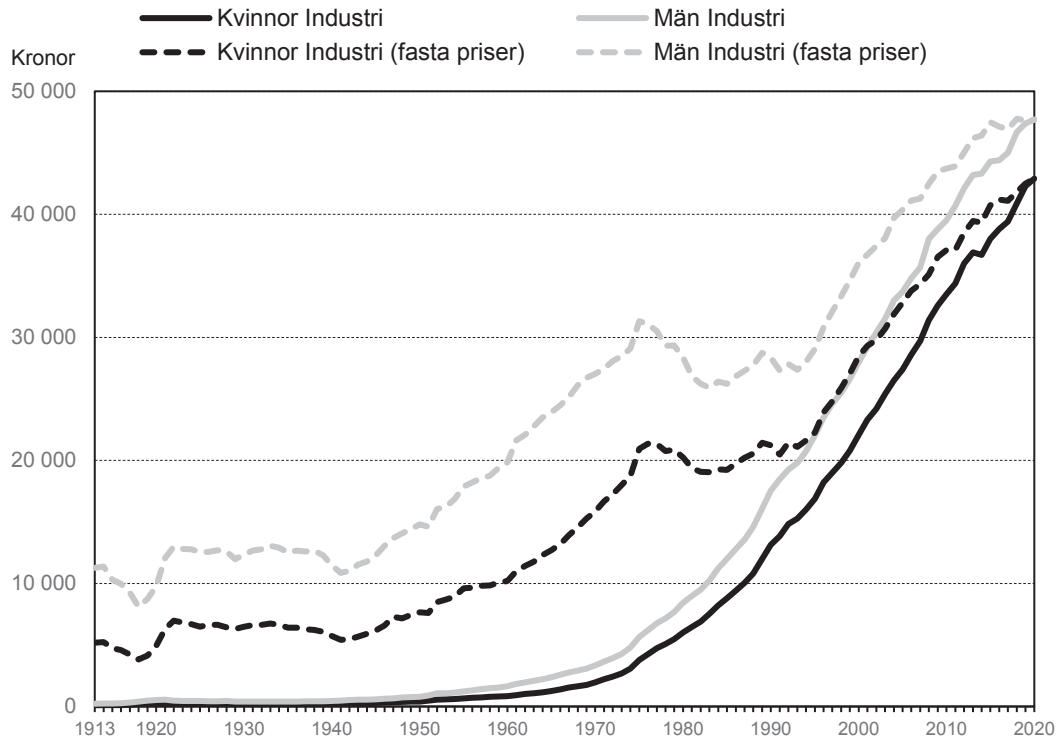
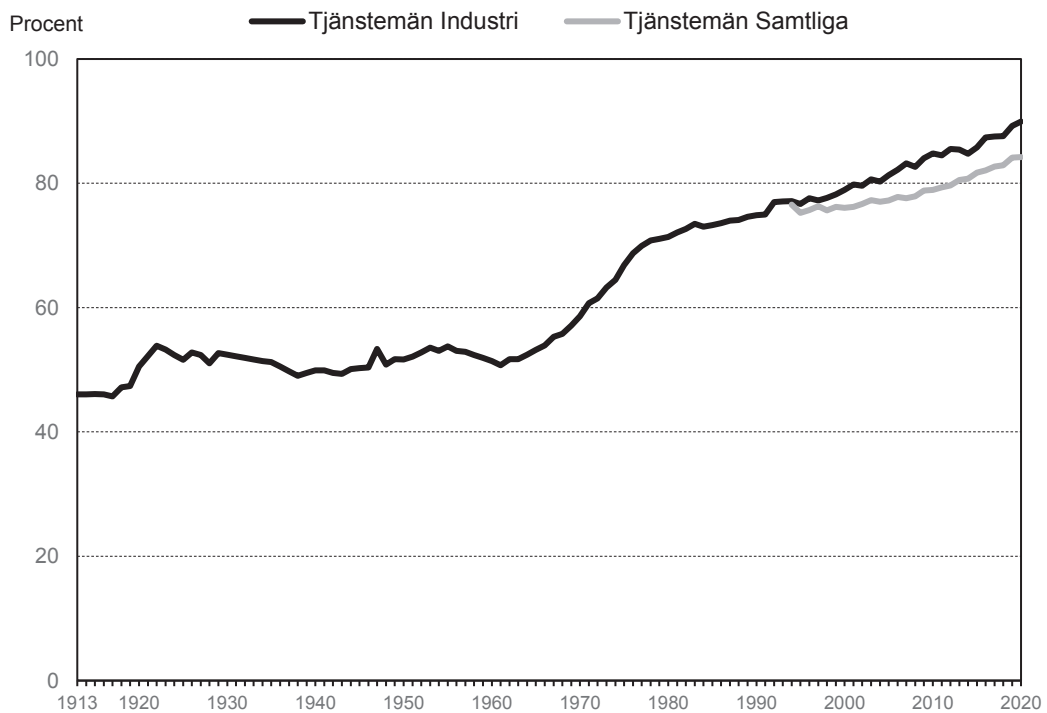

Diagram 3.10 Kvinnors lön i procent av mäns lön år 1913–2020
Tjänstemän inom industri och samtliga sektorer

Bilaga 1: Metod och dataunderlag

Rapporten syftar till att beskriva löner och löneutveckling för anställda efter klass och kön år 1913–2020.

Som dataunderlag används Statistiska centralbyrån (SCB) lönestrukturstatistik som redovisats i sin nuvarande form sedan år 1994.

Rapportens lönebegrepp är tid- och prestationslön (grundlön), helglön samt andra (fasta) löneförmåner. Lönebegreppet avses motsvara månadslön för heltidsarbete på dagtid.

Rörliga lönetillägg, som exempelvis för obekväm arbetstid, skiftgång eller övertid, ingår inte i rapportens lönebegrepp.

Skiftformstillägg inom tillverkningsindustrin är borträknat genom att timlön för arbete på enbart dagtid använts.

Lön för deltidarbete är uppräknad till heltid.

I de avsnitt som gäller löner och löneutveckling år 1913–2020, används dock lönebegreppet *lön för arbetad tid*. Detta för att få ett så jämförbart lönebegrepp som möjligt över hela mätperioden. I lön för arbetad tid ingår rörliga tillägg vilket de alltså inte gör i rapportens första lönebegrepp. Övertidsersättning ingår dock inte i något av de två lönebegreppen.

För privatanställda arbetare redovisar SCB endast timlön. LO har beräknat månadslön genom att multiplicera timlönen med 167,5 vilket motsvarar det genomsnittliga antalet arbetade timmar som en heltidsanställd i genomsnitt arbetar per månad med hänsyn till helgdagar under en 28-årsperiod.

År 2014 genomfördes en rad metodförändringar i lönestrukturstatistiken. En ny yrkeskodning, SSYK 2012, infördes och populationen utökades med åldersgruppen 65–66 år. Dessutom infördes en korrigering av kodningen för arbetare och tjänstemän i privat sektor. Det gäller främst anställda inom statligt ägda bolag (SJ, Postnord m.fl.), statliga verk samt privat vård och omsorg. Dessa har tidigare kodats som tjänstemän oavsett yrke men nu gör SCB fördelningen på arbetare och tjänstemän utifrån att *arbetare* är anställda med yrken som organiseras av något LO-förbund och *tjänstemän* är anställda med yrken som organiseras av något TCO- eller SACO-förbund.

Exakt hur många anställda som nu kodas som arbetare men tidigare som tjänstemän, redovisas inte av Statistiska centralbyrån men uppskattningsvis gäller det cirka 100 000 anställda i statligt ägda bolag och statliga verk plus cirka 60 000 anställda inom privat vård och omsorg.

Denna omfördelning av arbetare och tjänstemän påverkade medellönen främst för tjänstemän i privat sektor då de flesta av de arbetare som tidigare kodats som tjänstemän hade lägre lön än genomsnittet för "riktiga" tjänstemän. Medellönen för tjänstemän i privat sektor ökade därmed uppskattningsvis med cirka 1 500 kronor när arbetare tagits bort. För samtliga tjänstemän ökade medellönen med cirka 1 000 kronor.

Medellönen för arbetare påverkades inte lika mycket. Uppskattningsvis ökade den med cirka 200 kronor för såväl arbetare i privat sektor som för samtliga arbetare.

Bilaga 2: Månadslön* för anställda efter klass, kön och sektor år 2020

* Exklusive rörliga tillägg

Sektor	Kön	Arbetare		Tjänstemän		Samtliga	
		Antal	Månadslön	Antal	Månadslön	Antal	Månadslön
Samtliga sektorer	Män	1 130 900	29 300	1 023 400	46 100	2 175 000	37 300
	Kvinnor	877 100	25 800	1 193 200	38 800	2 086 000	33 300
	Totalt	2 007 400	28 000	2 216 800	42 200	4 260 900	35 400
Privat sektor	Män	1 008 300	29 800	793 100	47 500	1 801 400	37 600
	Kvinnor	508 700	26 000	620 100	40 000	1 128 800	33 700
	Totalt	1 517 000	28 700	1 413 100	44 200	2 930 100	36 200
A Jordbruk, skogsbruk och fiske	Män	20 000	26 600	3 500	46 500	23 500	29 600
	Kvinnor	6 700	24 900	2 400	37 200	9 100	28 100
	Totalt	26 700	26 300	5 900	42 700	32 600	29 200
B Gruvor och mineralutvinningsindustri	Män	4 400	3 190	1 900	48 200	6 300	36 800
	Kvinnor	900	4 150	1 700	37 600
	Totalt	5 200	3 190	2 800	45 800	8 000	36 800
C Tillverkningsindustri	Män	222 300	29 800	140 100	48 600	362 400	37 100
	Kvinnor	50 800	27 600	65 900	43 300	116 700	36 500
	Totalt	273 000	29 400	206 000	46 900	479 000	36 900
D+E Energi och miljö	Män	16 700	32 100	17 600	47 400	34 300	39 900
	Kvinnor	1 500	29 700	10 200	41 300	11 700	39 800
	Totalt	18 300	31 900	27 800	45 200	46 100	39 900
F Byggindustri	Män	226 700	33 700	50 100	49 000	276 800	36 500
	Kvinnor	7 000	29 200	18 000	40 100	25 000	37 100
	Totalt	233 700	33 600	68 100	46 600	301 800	36 500
G Handel och serviceverkstäder	Män	154 300	28 800	118 300	45 900	272 600	36 200
	Kvinnor	139 700	25 900	82 500	38 800	222 200	30 700
	Totalt	294 000	27 600	200 800	43 000	494 800	33 900
46 Partihandel	Män	49 200	29 200	83 400	47 500	132 600	40 700
	Kvinnor	13 400	26 900	42 600	42 300	56 000	38 600
	Totalt	62 600	28 700	126 000	45 700	188 600	40 100
47 Detaljhandel	Män	62 400	27 500	19 500	41 100	81 900	30 800
	Kvinnor	122 800	25 700	32 400	34 500	155 200	27 500
	Totalt	185 200	26 400	51 900	37 000	237 100	28 700
H Transport och magasinering	Män	130 400	28 400	26 800	44 700	157 200	31 100
	Kvinnor	21 000	28 100	20 000	36 700	41 000	32 300
	Totalt	151 400	28 400	46 700	41 300	198 100	31 400
I Hotell och restauranger	Män	53 400	25 300	6 300	36 900	59 700	26 600
	Kvinnor	55 400	24 500	7 200	34 200	62 600	25 600
	Totalt	108 800	25 000	13 500	35 400	122 300	26 100
J Information och kommunikation	Män	3 100	30 300	132 900	49 100	136 000	48 700
	Kvinnor	1 100	29 200	51 200	45 200	52 300	44 900
	Totalt	4 200	30 100	184 100	47 900	188 300	47 500
K Finans- och försäkringsverksamhet	Män	45 300	61 100	45 300	61 100
	Kvinnor	47 200	46 400	47 200	46 400
	Totalt	92 500	53 500	92 500	53 500
L Fastighetsbolag och fastighetsförvaltare	Män	17 500	29 600	18 500	47 900	36 000	39 000
	Kvinnor	6 500	26 800	20 400	40 700	26 900	37 300
	Totalt	24 100	29 000	38 900	44 100	63 000	38 300
M Juridik, ekonomi, vetenskap och teknik	Män	12 800	33 600	123 200	48 000	136 000	46 600
	Kvinnor	6 000	27 500	96 100	41 800	102 100	41 000
	Totalt	18 800	31 800	219 300	45 200	238 100	44 100
N Uthyrning, fastighetsservice, resetjänster mfl	Män	86 300	26 300	34 000	39 700	120 300	30 100
	Kvinnor	60 300	24 600	40 800	36 300	101 100	29 300
	Totalt	146 600	25 700	74 800	37 900	221 400	29 800
P Utbildningsväsendet	Män	5 800	25 800	24 700	37 900	30 500	35 600
	Kvinnor	27 000	24 900	52 100	33 900	79 100	30 800
	Totalt	32 800	25 000	76 800	35 100	109 600	32 100
Q Vård och omsorg, socialtjänst	Män	35 600	..	18 600	44 500	54 200	32 400
	Kvinnor	95 900	..	60 900	38 800	156 800	31 100
	Totalt	131 500	..	79 500	40 200	211 000	31 400
R+S+T+U Kultur, nöje och fritid mfl	Män	19 000	27 000	31 300	38 900	50 300	34 400
	Kvinnor	29 000	26 400	44 300	34 900	73 300	31 600
	Totalt	47 900	26 700	75 600	36 600	123 500	32 800
Summa Privat tjänsteproduktion (G- U)	Män	518 200	27 900	579 900	47 100	1 098 100	38 000
	Kvinnor	441 900	25 700	522 700	39 600	964 600	33 200
	Totalt	960 100	27 000	1 102 500	43 500	2 062 600	35 800
Offentlig sektor	Män	122 100	25 700	230 500	41 400	373 300	35 900
	Kvinnor	367 700	25 500	572 900	37 500	956 300	32 800
	Totalt	489 200	25 600	803 600	38 600	1 329 500	33 700
Stat	Män	9 700	29 000	88 300	42 600	117 200	40 300
	Kvinnor	5 800	26 700	113 200	39 200	128 400	38 400
	Totalt	15 500	28 100	201 700	40 600	245 600	39 300
Kommun	Män	98 000	25 400	98 800	37 300	198 400	31 400
	Kvinnor	314 100	25 400	311 000	36 400	629 800	30 900
	Totalt	411 800	25 400	410 000	36 600	828 100	31 000
Region	Män	14 400	25 300	43 300	48 500	57 700	42 700
	Kvinnor	47 900	25 800	148 700	38 600	198 100	35 400
	Totalt	61 900	25 700	191 900	40 800	255 800	37 100

Rapporten beställs från LO-distribution:
lo@strombergdistribution.se
Telefax: 026-24 90 26

November 2021
ISBN 978-91-566-3533-5
www.lo.se

OMSLAGSFOTO: Lars Forsstedt